

The Oasis Plan: LaRouche's Vision for Peace and Economic Development in Southwest Asia (Middle East), with English transcript

The Oasis Plan:
LaRouche's Vision for Southwest Asia

Released February 11, 2024 by the LaRouche Organization at
this permanent link.

<https://www.youtube.com/watch?v=hjffHIIiXPmE&t=1s>

Here is the transcript:

Cease-fire now!

The whole world is witness to the horrors being inflicted upon the Palestinian people, shared with us every day in video form. But the destruction continues, actively supported by the United States and a diminishing number of other countries. Humanity's moral fitness to survive is being tested. The horror show must end, starting with an immediate, unconditional ceasefire.

At the time we are recording, South Africa's action against Israel for genocide at the International Court of Justice will be heard in just a few days.

Peace is possible, but it is not the peace of a return to

October 6! Before the Hamas invasion of October 7, the Palestinian people and the whole region popularly known as the Middle East were living in a terrible reality, as a cauldron of conflict deliberately maintained for geopolitical aims, an unsustainable and unjust tension.

The solution requires the recognition of a Palestinian state, in accordance with UN Security Council Resolution 242, which was unanimously adopted by the Security Council in 1967. This is the first step towards a long-term solution, such as the two-state solution supported by Schiller Institute founder Helga Zepp-LaRouche.

The solution though, is not local, is not regional; it has to be international today. China has proposed an international peace conference to develop a lasting vision for realizing Palestinian-Israeli and Arab-Israeli peace.

The mistakes that led to the lost chance of the 1993 Oslo agreement must not be repeated. Security guarantees for all parties in the region must be agreed upon. And this includes finding solutions for the potentially explosive situations elsewhere, in Lebanon, Syria, Iraq, Yemen, Libya, and Sudan, all products of decades of dangerous geopolitics.

The Oasis Plan, proposed by Lyndon LaRouche

But without economic development, without a viable and meaningful path of progress into the future, political agreements in themselves are unsustainable. The people of the region must know that their children will enjoy a better future, a better life. Peace through economic development is the only successful basis for a lasting, just peace in the region. This is what Israeli Prime Minister Yitzhak Rabin came to realize – there is no purely military basis for peace or security; development is essential.

A template for peace through economic development already exists, in the form of the LaRouche program of building a

World Land-Bridge, today exemplified by China's Belt and Road Initiative joined by more than 150 nations, including all the neighbors of Palestine and Israel. The World Land-Bridge is not only a specific plan for growth; it is a rejection of anti-growth hegemonism in the form of neo-colonialism and green Malthusianism.

A strong economic reconstruction and development plan is needed for a viable Palestinian state, in particular.

Lyndon LaRouche (1922-2019) laid it out 30 years ago. [Lyndon LaRouche was an American economist and statesman who founded the LaRouche political movement, which includes the Schiller Institute.]

It is called the Oasis Plan.

Immediately after the 1993 signing of the Oslo Accord in the White House by Israeli and Palestinian leaders, Lyndon LaRouche and his associates urged those parties *and the international community* to implement economic development projects to sustain, to advance the peace process. LaRouche and his associates developed the Oasis Plan, which included both certain economic aspects of Annex IV of the 1993 Oslo Accord – which was called the “Protocol on Israeli–Palestinian Cooperation Concerning Regional Development Programs” – plus it called for additional crucial water and power and other projects that LaRouche had noted were needed in the mid-1970s.

The Oasis Plan focused primarily on addressing the greatest barrier to development in the region – the shortage of fresh water – through the construction of a network of desalination plants that could turn the plentiful seawater into freshwater. And these plants would not only be on the Mediterranean coast; they would be built along two new canals: one connecting the Red Sea with the Dead Sea, and another connecting the Dead Sea to the Mediterranean. To be clear, these new canals or aqueducts are not for cargo shipping, as an alternative to the

Suez Canal – their purpose is to transport water. Because of the low elevation of the Dead Sea, which is more than 400 meters below sea level, the flowing water could also provide hydropower electricity along the way, which could help to power the desalination plants and development more generally. The plants could also be powered by the large quantities of natural gas off the shores of Gaza, Israel, Lebanon, Syria and Egypt. But most importantly, the Oasis Plan calls for going beyond hydropower and chemical fuels altogether, through the construction of nuclear power complexes along these canals and on the shores of the Mediterranean and the Red Sea, to produce plentiful electricity and to desalinate seawater to green the vast deserts of the region and to power an industrialization process in Palestine, Israel, Jordan, Syria, Lebanon, and Egypt.

The use of nuclear power for energy would liberate the region's hydrocarbon resources to be used chemically, to produce industrial materials through intermediate petrochemical products.

The nuclear powered complexes could use inherently safe pebble-bed high-temperature gas-cooled reactors, of the type just brought into operation in Shidao Bay, China.

The new man-made rivers created by desalination will tremendously expand the potential for agro-industrial development across the region, making the deserts – and the economies – bloom!

LaRouche explained the necessity of developing new sources of water in a 1994 speech. LaRouche:

“One cannot meet the indices of water consumption for a modern population, for both the Palestinian and Israeli populations, under present conditions. There is a conflict over water because the Israelis have, frankly, been using their conquests to take water from everybody. It's one of the

conflicts with Syria on the Golan Heights issue. It involves, in Lebanon, the Litani River, and things of that sort.”

The power and water development have to be accompanied by a network of transportation infrastructure upgrading the physical connectivity between all the nations of the region, turning a region of conflict, a barrier to connectivity, into a hub of interaction, into a crossroads.

A highway connecting the West Bank with the Gaza Strip, linking the Palestinian state, is an absolutely essential feature of this network.

Regional highways and rail networks will allow the entire area to operate from a higher economic platform.

LaRouche also proposed an expansion of the Suez Canal, with industrial zones on both sides, a task that has been accomplished by Egypt in recent years.

LaRouche argued since 1975 that this region, which is the crossroads of civilization and located geographically between the Indian Ocean and the Mediterranean and between Europe, Asia, and Africa, has a unique position as an industrial and logistics hub. Oil and natural gas will be feedstocks for industrial production of plastics, paints, and many other useful materials, rather than being exported as a raw material, to be used primarily for simple combustion.

The upgrading of connectivity to enable higher levels of development has been a key feature of the 2013 China-proposed Belt and Road Initiative.

Using this region as a land-bridge between continents, with the major powers like the U.S., China, Russia, and the EU contributing to its development, will stabilize the area and, along the way, help cement the better relations among the superpowers that will have been necessary to bring it into being.

Scientific, technological, and cultural cooperation and exchanges are key elements in the transformative process the Oasis Plan represents.

By cooperating to fight the desert, rather than each other, the people of the region will better be able to recognize the humanity in each other, the common capability of human beings to discover principles of nature and to transform our relationship to the environment around us. There are no human animals.

So, how will we pay for all this, and who's paying?

Funding

Part of the funding will come from financial aid, made more possible by beating swords into plowshares, by converting the industrial and research capabilities of the military-financial complex into productive uses, as detailed in a study by EIR.

Apart from international aid, \$100 billion in *credit* can be realized, over a decade, for the reconstruction of Palestinian areas and the full building out of the Oasis Plan infrastructure. This can be organized through development banks associated with BRICS-plus nations, including the Islamic Development Bank in Saudi Arabia; the New Development Bank headquartered in China; and other national development banks of the Southwest Asia region. The sovereign wealth funds of the major regional BRICS-plus nations can help capitalize these development banks for this purpose. The countries of the Gulf Cooperation Council have sovereign wealth funds holding some \$4 *trillion* worth of capital. This has traditionally been placed in financial, banking or real estate assets of the bankrupt trans-Atlantic system. Now, these countries are looking for more productive investments instead, in Eurasia and Africa.

This investment can be concessionary development loans from these banks – for example of 20 years duration with interest

rates of 2% and an initial grace period of 5 years if necessary.

The debt service payments on these development loans, at least if they're made in the immediate future, would have to be made by the State of Israel, as the state currently occupying and taxing the entire area of Israel and Palestine today. The United States, and perhaps other nations, as determined at an international peace and development conference, should be the guarantor for these debt service payments.

The organization of the reconstruction work and building of the Oasis Plan infrastructures can be organized under authority of the United Nations Peacekeeping Missions Military Logistics Unit, and the United Nations Relief and Works Agency for Refugees in Palestine, and any other authorities that are required.

These arrangements should all be formally agreed upon by the nations involved in the framework of an international peace conference on Israel and Palestine, which must urgently be organized. International commitments to development, both through these particular projects and *as a paradigm*, must be made.

A peace vision

Achieving peace in Southwest Asia, not only between Israelis and Palestinians, but among all the countries of the entire region, will mark a new epoch in human history, as a region known for conflict transforms into one of connectivity, standing at the crossroads of three continents.

The Oasis Plan is not some distant aspiration of what can be achieved years in the future *after* the peace. It is only through a paradigm of international relations supporting this approach, that peace is even possible!

An end to the killing, a ceasefire is urgently needed now. But

just as urgently is needed a vision for durable peace that will, at long last, shape a peaceful and prosperous destiny for the region.

Every minute the war continues brings more death, more bitterness, more difficulty in achieving shared prosperity. It must end now!

Justice for those who have died, those who have been injured, those who have suffered, demands that the awful violence awaken the conscience and intellect of the international community, not simply to say “never again” but to end, forever, the geopolitical paradigm that is the origin of most conflict in the world today. The Oasis Plan cannot today be implemented as a purely regional plan – a new security and development architecture is required globally.

The voices of the Global South are becoming stronger and more confident. Moral authority, now and in the future, depends on how we act today.

LaRouche wrote in 1978:

“The only human thing is to give the lives and suffering of the dead meaning, not merely by establishing peace in the Middle East, but by establishing the basis for peace which gives fulfillment to the lives of the present and future generations of the Palestinians and other Arabs, and thus purpose and fulfillment to the sacred lives of the dead.”

This applies to Israelis as well.

How about you? Will you act to give meaning to the lives of those who have perished? Will you be a voice for peace and development?

Epilogue

I'd like to thank you for watching. To learn more about the Oasis Plan and for ways to support The LaRouche Organization's

efforts to make it a reality, follow the link here and in the video description. And if you haven't already subscribed and turned on notifications, be sure to do that to stay up to date on the progress of this vision.

Skriv under for at støtte Oase-planen:
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/support_the_larouche_oasis_plan_for_peace_and_development_in_southwest_asia

Video: Støt LaRouches Oase-plan for fred og udvikling mellem Israel og Palæstina, og i Sydvestasien

Ny LaRouche-organisation video:

'Oase-planen – LaRouches løsning for Sydvestasien'

11. februar 2024 – LaRouche-organisationen (TLO) udgav den 10. februar en smuk ny video, "Oase-planen – LaRouches løsning for Sydvestasien" (Først på Rumble, nu på YouTube). Den 14 minutter lange produktion fremlægges af Jason Ross, TLO's talsmand og videnskabelige kontaktperson. Han præsenterer historien, geopolitikken og den økonomiske geografi i Palæstina og Israel og den større region, og beskriver konkret, med kort og illustrationer, elementer af de teknologier, den finansiering og integration i LaRouches "Verdenslandbro-skabelon", der skal finde sted som "vejen til fremskridt" og fred. Ross afslutter med at spørge: "Hvad med dig? Vil du handle for at give mening til de menneskers liv, der er gået til grunde? Vil du være en stemme for fred og udvikling?"

Læs en dansk oversættelse af hele videoen under den næste artikel.

Skriv under for at støtte Oase-planen:
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/support_the_larouche_oasis_plan_for_peace_and_development_in_southwest_asia

Oase-planen: Nøglen til fred i Sydvestasien

11. februar 2024 (EIRNS) – Krige begynder ikke ud af ingenting, som om de manifesterer sig øjeblikkeligt ved at affyre en kugle mod det forkerte mål. Forsimplede historier som denne bruges kun som redskaber til at påvirke den offentlige mening, som i tilfældet med den nuværende absurde forestilling om, at den igangværende krig i Gaza begyndte den 7. oktober 2023. Tværtimod er krige, og historie generelt, en del af en dynamisk proces, som må forstås som en helhed – i hvert fald hvis man gerne vil slippe ud af de undertrykkende manipulationer, som bevidst bliver brugt imod én.

I tilfældet med Israels folkemorderiske krig i Gaza startede historien helt sikkert længe før den 7. oktober, og meget bør siges og er blevet sagt om den. Men ud over de seneste årtiers forhold mellem israelere og palæstinensere – hvor vigtigt det end er – er der en større proces, som begivenhederne er en del af, og som ofte overses af selv de mest velmenende aktører. Det er den historiske arv fra det britiske imperiums skabelse og manipulation af den region, der kaldes "Mellemøsten", skamløst skåret op som en del af Storbritanniens store spil for over 100 år siden, og udnyttet for sine omfattende råstofreserver til og med i dag. Denne arv og dens fortsatte realiteter i nutidens anglo-amerikanske unipolære orden gør faktisk fred umulig og krig uundgåelig.

Den nyligt udgivne video "Oasis Plan" fra LaRouche-organisationen er et afgørende værktøj i denne henseende. Videoen beskriver Lyndon LaRouches forslag til en oase-plan, som skitserer en plan for infrastrukturel udvikling af den

region, der i øjeblikket bebos af både Israel og Palæstina. Af særlig vigtighed er vand og energi – primære elementer, som regionens fremtid vil afhænge af, og som Palæstina i øjeblikket knap nok råder over.

Videoen giver en smuk vision for, hvordan regionen kan blive blomstrende og velstående, ikke mindst fordi den ligger ved den legendariske “civilisationens korsvej” mellem kontinenterne Europa, Afrika og Asien. Denne form for transformerende infrastruktur og relateret økonomisk udvikling har været forbudt af nutidens imperiale arkitektur, og kun ved at ændre den kan langsigtet fred gøres mulig. Selvom Oaseplanen ikke er tilstrækkelig i sig selv, vil den være et afgørende skridt i retning af en velfungerende fredsaftale mellem Israel og Palæstina.

I dag står Sydvestasien på randen af en katastrofe. Israelske tropper er ved at gøre sig klar til en storstilet invasion af Rafah, den eneste by i Gaza, som de fordrevne er flygtet til. Der er kun lidt vand, næsten ingen mad og ingen husly. Sanitets- og sundhedsfaciliteter er stort set blevet ødelagt af israelerne, som nu forsøger at fjerne den vigtigste humanitære hjælpeorganisation, UNRWA. Premierminister Netanyahu har lovet at fortsætte, og den amerikanske regering har kun vist ubetydelig modstand. En første bølge af luftangreb blev udført fredag aften den 9. februar.

Hvis denne aktion får lov til at fortsætte, vil det ikke kun betyde en tragedie for befolkningen i Gaza, det vil potentielt betyde en katastrofe for hele verden. Mange lande i hele regionen har allerede advaret om, at konflikten vil blive optrappet langt ud over dens nuværende grænser – som en krudttønde, der venter på at eksplodere. Det er ikke kun Palæstina, der står på spil; det er menneskeheden.

Der skal ske en hurtig ændring. Demonstrationer bryder ud globalt imod det, efterhånden som flere og flere ser det absurde i at finde på undskyldninger for at retfærdiggøre et

folkemord. Det haster med en våbenhvile, som må følges op af indkaldelsen til en international fredskonference og skridt mod gennemførelsen af en to-statsløsning for Palæstina, som FN blev enige om i 1947.

Men for at løse den underliggende dynamik, der har bragt os til dette punkt i dag, og som fortsætter med at føre verden mod en global krig mellem supermagter, må LaRouche-løsningen for fred gennem økonomisk udvikling til gensidig fordel lægges på bordet. Vi må have modet til at tænke stort.

Her er en dansk oversættelse af hele videoen:

1: Våbenhvile nu!

Hele verden er vidne til de rædsler, som det palæstinensiske folk udsættes for, og som vi hver dag ser i form af videoer. Men ødelæggelsen fortsætter, aktivt støttet af USA og et faldende antal andre lande. Menneskehedens moralske evne til at overleve er ved at blive testet. Dette rædselsshow må ophøre, og det starter med en øjeblikkelig, betingelsesløs våbenhvile.

I skrivende stund vil Sydafrikas sagsanlæg mod Israel for folkedrab ved Den Internationale Domstol blive behandlet om blot et par dage.

Fred er mulig, men det er ikke en fred, der vender tilbage til den 6. oktober! Før Hamas' invasion den 7. oktober levede det palæstinensiske folk og hele den region, der populært kaldes Mellemøsten, i en frygtelig virkelighed, som en kedel af konflikt, der bevidst blev opretholdt med geopolitiske formål, en uholdbar og uretfærdig spænding.

Løsningen kræver anerkendelse af en palæstinensisk stat i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 242, som blev enstemmigt vedtaget af Sikkerhedsrådet i 1967. Dette er det første skridt mod en langsigtet løsning, såsom to-statsløsningen, der støttes af Schiller Instituttets

grundlægger, Helga Zepp-LaRouche.

Men løsningen er ikke lokal, ikke regional; i dag er den nødt til at være international. Kina har foreslået en international fredskonference for at udvikle en varig vision for at skabe palæstinensisk-israelsk og arabisk-israelsk fred.

De fejl der førte til, at Oslo-aftalen fra 1993 gik i vasken, må ikke gentages. Der skal opnås enighed om sikkerhedsgarantier for alle parter i regionen. Og det inkluderer at finde løsninger på de potentielt eksplosive situationer andre steder, i Libanon, Syrien, Irak, Yemen, Libyen og Sudan, som alle er resultatet af årtiers farlig geopolitik.

2. Oase-planen, foreslået af Lyndon LaRouche

Men uden økonomisk udvikling, uden en levedygtig og meningsfuld vej til udvikling i fremtiden, er politiske aftaler i sig selv uholdbare. Befolkningen i regionen skal vide, at deres børn vil få en bedre fremtid, et bedre liv. Fred gennem økonomisk udvikling er det eneste succesfulde grundlag for en varig og retfærdig fred i regionen. Det er, hvad den israelske premierminister Yitzhak Rabin indså – der er ikke noget rent militært grundlag for fred eller sikkerhed; udvikling er afgørende.

En skitse til fred gennem økonomisk udvikling eksisterer allerede, i form af LaRouches program for at bygge en Verdenslandbro, i dag eksemplificeret ved Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, som mere end 150 nationer har tilsluttet sig, inklusive alle Palæstinas og Israels naboer. Verdenslandbroen er ikke kun en specifik plan for vækst; den er en afvisning af anti-vækst herredømme i form af neo-kolonialisme og grøn malthusianisme.

En stærk økonomisk genopbygnings- og udviklingsplan er især nødvendig for en levedygtig palæstinensisk stat. Lyndon LaRouche lagde den frem for 30 år siden. Den bærer navnet

Oase-planen.

Umiddelbart efter at de israelske og palæstinensiske ledere i 1993 havde underskrevet Oslo-aftalen i Det Hvide Hus, opfordrede Lyndon LaRouche og hans medarbejdere indtrængende parterne og det internationale samfund til at gennemføre økonomiske udviklingsprojekter for at opretholde og fremme fredsprocessen. LaRouche og hans medarbejdere udviklede Oase-planen, som både omfattede visse økonomiske forhold i bilag IV til Oslo-aftalen fra 1993 – som blev kaldt "Protokollen om israelsk-palæstinensisk samarbejde vedrørende regionale udviklingsprogrammer" – og desuden opfordrede til yderligere vigtige vand- og energiprojekter og andre projekter, som LaRouche havde bemærket var nødvendige i midten af 1970'erne.

Oase-planen fokuserede primært på at tackle den største barriere for udvikling i regionen – knapheden på ferskvand – gennem opførelsen af et netværk af afsaltningsanlæg, der kunne omdanne det rigelige havvand til ferskvand. Og disse anlæg skulle ikke kun ligge på Middelhavskysten; de skulle bygges langs to nye kanaler: en, der forbinder Det Røde Hav med Det Døde Hav, og en anden, der forbinder Det Døde Hav med Middelhavet. For at gøre det klart, så er disse nye kanaler eller akvædukter ikke beregnet til fragtskibsfart, som et alternativ til Suez-kanalen – deres formål er at transportere vand. På grund af Det Døde Havs lave højde, som er mere end 400 meter under havets overflade, kan det strømmende vand også undervejs levere elektricitet fra vandkraft, som kan bidrage til at drive afsaltningsanlæggene og udviklingen mere generelt. Anlæggene kan også drives af de store mængder naturgas, der findes ud for Gazas, Israels, Libanons, Syriens og Egyptens kyster. Men vigtigst af alt opfordrer Oase-planen til at gå helt ud over vandkraft og kemiske brændstoffer ved at bygge atomkraftværker langs disse kanaler og ved Middelhavets og Det Røde Havs kyster for at producere rigelig elektricitet og afsalte havvand til at gøre de store ørkener i regionen grønne og til at drive en industriel proces i

Palæstina, Israel, Jordan, Syrien, Libanon og Egypten.

Brugen af atomkraft til energi ville frigøre regionens kulbrinteressourcer, så de kunne bruges kemisk til at producere industrielle materialer gennem petrokemiske mellemprodukter.

De atomdrevne komplekser kunne bruge sikre gasafkølede højtemperaturreaktorer med stenbund af den type, der netop er taget i brug i Shidao Bay i Kina.

De nye menneskeskabte floder, der skabes ved afsaltning, vil i høj grad udvide potentialet for agroindustriel udvikling i hele regionen og få ørkenerne – og økonomierne – til at blomstre!

LaRouche forklarede nødvendigheden af at udvikle nye vandkilder i en tale i 1994. LaRouche: "Man kan ikke imødekomme vandforbruget for en moderne befolkning, for både den palæstinensiske og israelske befolkning, under de nuværende forhold. Der er en konflikt om vand, fordi israelerne sandt at sige har brugt deres erobringer til at fratage vand fra alle. Det er en af konflikterne med Syrien om Golan-højderne. I Libanon involverer det Litani-floden og lignende emner."

Udviklingen af energi og vand skal ledsages af et netværk af transportinfrastruktur, der opgraderer den fysiske sammenhængskraft mellem alle regionens nationer og forvandler en konfliktfyldt region, en barriere for forbindelsesmuligheder, til et knudepunkt for interaktion, til en korsvej.

En motorvej, der forbinder Vestbredden med Gaza-striben, og som forbinder den palæstinensiske stat, er en absolut nødvendig del af dette netværk.

Regionale motorveje og jernbanenetværk vil gøre det muligt for hele området at operere fra en højere økonomisk platform.

LaRouche foreslog også en udvidelse af Suez-kanalen med industrizoner på begge sider, en opgave, som Egypten har udført i de senere år. LaRouche har siden 1975 argumenteret for, at denne region, som er civilisationens korsvej og geografisk placeret mellem Det Indiske Ocean og Middelhavet og mellem Europa, Asien og Afrika, har en unik position som et industrielt og logistisk knudepunkt. Olie og naturgas vil være råstoffer til industriel produktion af plastik, maling og mange andre nyttige materialer, i stedet for at blive eksporteret som råmateriale, der primært bruges til simpel forbrænding.

Opgraderingen af tilgængeligheden for at muliggøre højere udviklingsniveauer har været et nøgleelement i Kinas foreslåede Bælte- og Vej-Initiativ i 2013.

At bruge denne region som en landbro mellem kontinenter, hvor stormagter som USA, Kina, Rusland og EU bidrager til udviklingen, vil stabilisere området og undervejs hjælpe med at cementere de bedre relationer mellem supermagterne, som vil have været en forudsætning for, at det kunne realiseres.

Videnskabeligt, teknologisk og kulturelt samarbejde og udveksling er nøgleelementer i den forandringsproces, som Oase-planen er udtryk for.

Ved at samarbejde om at bekæmpe ørkenen, snarere end hinanden, vil folk i regionen bedre kunne genkende det menneskelige i hinanden, menneskets fælles evne til at opdage naturens principper og forandre vores forhold til miljøet omkring os. Der findes ingen menneskelige dyr.

Så hvordan skal vi finansiere alt dette, og hvem skal betale?

3. Finansiering

En del af finansieringen vil komme fra finansiel bistand, som bliver gjort lettere ved at smede sværd om til plovjern, ved at omdanne det militær-finansielle kompleks' industri- og forskningskapacitet til produktiv anvendelse, som beskrevet i en undersøgelse fra EIR.

Bortset fra international bistand kan der opnås 100 milliarder dollars i kredit over et årti til genopbygning af palæstinensiske områder og den fulde opbygning af Oase-planens infrastruktur. Dette kan organiseres gennem udviklingsbanker, der er tilknyttet BRIKS-plus-nationerne, herunder Den Islamiske Udviklingsbank i Saudi-Arabien, Den Nye Udviklingsbank med hovedsæde i Kina og andre nationale udviklingsbanker i den sydvestasiatiske region. De statslige investeringsfonde i de store regionale BRIKS-plus-lande kan bidrage til at kapitalisere disse udviklingsbanker til dette formål. Landene i Golfstaternes Samarbejdsråd har statslige investeringsfonde med en kapital på omkring 4 billioner dollars. Denne kapital har traditionelt været placeret i finans-, bank- eller ejendomsaktiver fra det fallerede transatlantiske system. Nu er disse lande i stedet på udkig efter mere produktive investeringer i Eurasien og Afrika.

Denne investering kan udgøres af gunstige udviklingslån fra disse banker – for eksempel af 20 års varighed med en rente på 2% og en indledende afdragsfri periode på 5 år, hvis det er nødvendigt.

Afdragene på disse udviklingslån vil, i hvert fald hvis de ydes i den nærmeste fremtid, skulle betales af staten Israel, som er den stat, der i dag besætter og beskatter hele området Israel og Palæstina. USA, og måske andre nationer, som bestemt på en international freds- og udviklingskonference, bør være garant for disse gældsbetalinger.

Organiseringen af genopbygningsarbejdet og opbygningen af Oase-planens infrastrukturer kan organiseres under bemyndigelse af FN's fredsbevarende missioners militære logistiske enhed og FN's hjælpeorganisation for flygtninge i Palæstina og alle andre myndigheder, der er nødvendige.

Disse ordninger bør alle formelt vedtages af de involverede nationer inden for rammerne af en international fredskonference om Israel og Palæstina, som det haster med at

få organiseret. Internationale forpligtelser til udvikling, både gennem disse særlige projekter og som et paradigme, skal indgås.

4. En fredsvision

At opnå fred i Sydvestasien, ikke kun mellem israelere og palæstinensere, men mellem alle landene i hele regionen, vil markere en ny epoke i menneskehedens historie, da en region, der er kendt for konflikt, forvandles til en region med forbindelsesmuligheder, der står ved korsvejen mellem tre kontinenter.

Oase-planen er ikke en fjern forhåbning om, hvad der kan opnås mange år ude i fremtiden efter freden. Det er kun gennem et paradigme for internationale relationer, der understøtter denne tilgang, at fred overhovedet er mulig!

Der er et akut behov for at stoppe drabene, for en våbenhvile nu. Men lige så påtrængende er behovet for en vision om varig fred, der langt om længe vil forme en fredelig og fremgangsrig skæbne for regionen.

Hvert minut, krigen fortsætter, bringer mere død, mere bitterhed og større vanskeligheder med at opnå fælles velstand. Det må slutte nu!

Retfærdighed for dem der er døde, dem der er blevet såret, dem der har lidt, kræver, at den forfærdelige vold vækker det internationale samfunds samvittighed og intellekt, ikke blot for at sige "aldrig igen", men for altid at afslutte det geopolitiske paradigme, der er oprindelsen til de fleste konflikter i verden i dag. Oase-planen kan i dag ikke gennemføres som en ren regional plan – en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur er påkrævet globalt.

Stemmerne fra det Globale Syd bliver stærkere og mere selvsikre. Moralsk autoritet, nu og i fremtiden, afhænger af, hvordan vi handler i dag.

5. Efterskrift

LaRouche skrev i 1978:

“Det eneste menneskelige er at give de dødes liv og lidelser mening, ikke blot ved at skabe fred i Mellemøsten, men ved at skabe grundlaget for en fred, som giver de nuværende og fremtidige generationer af palæstinensere og andre arabere et tilfredsstillende liv, og dermed et formål og en opfyldelse af de dødes hellige liv.”

Dette gælder også for israelere. Hvad med dig? Vil du handle for at skabe mening i livet for dem, der er omkommet? Vil du være en stemme for fred og udvikling?

—

Jeg vil gerne takke dig for at se med. Hvis du vil vide mere om Oase-planen, og om hvordan du kan støtte LaRouche-organisationens bestræbelser på at gøre den til virkelighed, så følg linket her og i videobeskrivelsen. Og hvis du ikke allerede har tilmeldt dig og slået notifikationer til, så sørg for at gøre det for at holde dig opdateret om udviklingen af denne vision.

Støt Oase-planen ved at skrive under her:
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/support_the_larouche_oasis_plan_for_peace_and_development_in_southwest_asia

Rafah står over for en overhængende humanitær katastrofe

De halvanden million mennesker, der er blevet presset ind i Rafah af den israelske militære operation, står over for en endnu værre katastrofe, da Israel overvejer at fortsætte sin offensiv i den sydlige ende af Gazastriben. Al Jazeera

rapporterer, at panikken vokser blandt palæstinenserne i Rafah af den simple grund, at de ikke har andre steder at tage hen, når de israelske kampvogne begynder at rulle mod dem. "Det folk oplever i den sydlige del af Gazastriben, er en stigning i angreb fra luften, landjorden og havet," siger en Al Jazeera-reporter fra Rafah.

"Gaza er et af de tættest befolkede steder på jorden, og Rafah er nu det tættest befolkede sted i Gaza. Enhver form for militær indsats eller luftangreb vil forstærke risikoen for uforholdsmæssige angreb," siger Omar Shaki, direktør for Israel-Palæstina hos Human Rights Watch. Befolkningstætheden i Rafah rapporteres at være så høj som 22.000 mennesker pr. kvadratkilometer.

Norsk Flygtningehjælp (NF) advarede i en erklæring her til morgen om, at israelske landoperationer i Rafah vil føre til flere civile dødsfald og også risikere at standse humanitære hjælpeoperationer. "En udvidelse af fjendtlighederne kan gøre Rafah til en zone med blodsudgydelser og ødelæggelse, som folk ikke vil kunne undslippe. Der er ingen steder, folk kan flygte hen," siger Angelita Caredda, Flygtningehjælpens regionale direktør for Mellemøsten og Nordafrika. "Forholdene i Rafah er allerede forfærdelige, og en omfattende israelsk militæroperation vil føre til endnu flere tab af civile liv. Hjælpearbejdere har kæmpet med usikkerhed og utilstrækkelig hjælp i månedsvis. Angreb i områder, hvor de leverer mad, vand og husly, betyder, at denne livreddende støtte vil blive vanskeliggjort, hvis ikke helt indstillet."

NF advarede om, at en yderligere forværring af de humanitære forhold i Rafah ville være katastrofal, da der allerede er sygdom og sult blandt den fordrevne befolkning. "En NF-vurdering af ni herberger med 27.400 civile i Rafah viste, at folk ikke havde drikkevand, brusere eller personlige hygiejneartikler. Herbergerne arbejdede med 150% kapacitet, mens hundredvis af fordrevne tilbragte natten på gaden. Der blev rapporteret om sygdomme som hepatitis A, mave-

tarmbetændelse, diarré, kopper, lus og influenza alle de steder, der blev undersøgt. Udvidede fjendtligheder i Rafah kan få den humanitære indsats til at kollapse,” skriver FN’s ReliefWeb i dag med henvisning til NF-rapporten.

Foto: Wikimedia Commons

Gaza: Israels militæroperation i Rafah vil være fatal for fordrevne civile og humanitær bistand

The Norwegian Refugee Council udgav følgende udtalelse den 8. feb. 2024 her.

Israels militære operationer omkring Rafah og opfordringer til et omfattende militært angreb på det overfyldte område, hvor over en million er fordrevet, vil føre til flere civile dødsfald og risikere, at hjælpesystemet i Gaza går i stå, advarede Norsk Flyktningshjælp (NF) i dag.

“En udvidelse af fjendtlighederne kan forvandle Rafah til en zone med blodsudgydelser og ødelæggelse, som folk ikke vil kunne undslippe. Der er ingen steder, folk kan flygte hen,” siger Angelita Caredda, Flygtningehjælpens regionale direktør for Mellemøsten og Nordafrika. “Forholdene i Rafah er allerede forfærdelige, og en total israelsk militæroperation vil føre til endnu flere civile tab. Hjælpearbejdere har kæmpet med usikkerhed og utilstrækkelig hjælp i månedsvis. Angreb i områder, hvor de leverer mad, vand og husly, indebærer, at denne livreddende støtte vil blive vanskeliggjort, hvis ikke

helt stoppet.

Rafah, der er 63 kvadratkilometer stort, er nu det mest overbefolkede distrikt i Gazastriben med en gennemsnitlig befolkningstæthed på over 22.200 pr. kvadratkilometer, hvilket er fem gange så meget som før konflikten. Øget adgang til livreddende hjælp er afgørende for de 1,4 millioner palæstinensere, der nu er stuvet sammen i området – svarende til to tredjedele af Gazas befolkning.

Enhver yderligere forværring af de humanitære forhold i Rafah vil være katastrofal, da der allerede er sygdom og sult blandt den fordrevne befolkning. En NF-vurdering af ni herberger med 27.400 civile i Rafah viste, at folk ikke havde drikkevand, brusere eller personlige hygiejneartikler. Herbergerne blev drevet på 150 procent af deres kapacitet, mens hundredvis af fordrevne tilbragte natten på gaden. Sygdomme, herunder hepatitis A, mave-tarmbetændelse, diarré, kopper, lus og influenza, blev rapporteret på alle de undersøgte steder. Udvidede fjendtligheder i Rafah kan få den humanitære indsats til at kollapse.

Militære operationer på landjorden i og omkring boligområder i Khan Younis er også blevet intensiveret, hvor de seneste forflytningsordrer har skubbet folk til udkanten af området og ind i Rafah. Disse forflytningsordrer har ikke inkluderet garantier for sikkerhed, indkvartering og tilbagevenden og udgør derfor en tvangsforflytning.

“Gentagne flytningsordrer udstedt af israelske myndigheder i løbet af fire måneders fjendtligheder har tvunget titusindvis af mennesker til at flygte flere gange til områder, der ikke er sikre, og hvor der ikke er husly til rådighed,” siger Caredda. “Palæstinensere bliver presset ind i små hjørner, smalle gyder og overfyldte beskyttelsesrum, mens boligområder fortsat bliver bombet.”

Israel udpegede oprindeligt nogle af flytteområderne som

“sikre zoner”, men de er blevet kraftigt bombarderet. FN anslår, at 67 procent af Gazastriben, eller 246 kvadratkilometer, er omfattet af evakueringsordrer.

NF opfordrer Israel og de palæstinensiske væbnede grupper til at gå med til en øjeblikkelig våbenhvile, som er afgørende for at redde liv og optrappe den humanitære bistand.

Noter til redaktionen:

Mellem den 7. og 27. januar 2024 udførte NF en omfattende vurdering af 9 kollektive områder i Rafah-styret i Gaza med fokus på demografi, sektorinterventioner og mangler samt lokalsamfundets behov.

Evakueringsdata er hentet fra OCHA's flash-opdateringer.

Ifølge det palæstinensiske statistiske centralbureau var befolkningstallet i området omkring Rafah 263.876 i begyndelsen af 2022. Siden fjendtlighederne er befolkningen steget til 1,4 millioner, en stigning på 5,3 gange.

Mens antallet af fordrevne anslås til at være 1,7 millioner, viser rapporter, at folk er blevet fordrevet gentagne gange. NF-hold har rapporteret om familier, der er blevet fordrevet fem eller seks gange, siden fjendtlighederne startede.

Mindst 69.000 boligenheder i Gaza er blevet ødelagt, mens 290.000 andre hjem er blevet beskadiget, ifølge NF-ledede Shelter Cluster. Mængden af affald overstiger 8.000.000 metriske tons og vil tage tre år at fjerne.

Foto: Creative Commons

Nedskæringer i UNRWA's finansiering truer palæstinenserne liv i Gaza og regionen, siger NGO'er

Udgivet af mange hjælpeorganisationer den 29. jan. 2024

Som hjælpeorganisationer er vi dybt bekymrede og oprørte over, at nogle af de største donorer er gået sammen om at suspendere finansieringen af United Nations Relief and Works Agency (UNRWA), som er den vigtigste hjælpeorganisation for millioner af palæstinensere i Gaza og regionen. Dette sker midt i en hastigt forværret humanitær katastrofe i Gaza.

Suspensionen af donorlandenes finansiering vil påvirke den livsvigtige hjælp til over to millioner civile, hvoraf over halvdelen er børn, som er afhængige af UNRWA's hjælp i Gaza. Befolkningen er truet af sult, truende hungersnød og sygdomsudbrud under Israels fortsatte vilkårlige bombardementer og bevidste fratagelse af hjælp i Gaza.

Vi hilser UNRWA's snarlige undersøgelse af den påståede involvering af et lille antal FN-medarbejdere i angrebene den 7. oktober velkommen. Vi er chokerede over den hensynsløse beslutning om at afskære en livline for en hel befolkning fra nogle af de lande, der havde opfordret til at øge hjælpen i Gaza og til at beskytte humanitære hjælpearbejdere, mens de udfører deres arbejde. Denne beslutning kommer, efter at Den Internationale Domstol har beordret øjeblikkelig og effektive tiltag for at sikre humanitær bistand til civile i Gaza.

152 UNRWA-medarbejdere er allerede blevet dræbt, og 145 UNRWA-faciliteter er blevet beskadiget af bombardementer. UNRWA er den største humanitære organisation i Gaza, og deres levering af humanitær bistand kan ikke erstattes af andre

organisationer, der arbejder i Gaza. Hvis ikke suspensionerne af finansieringen bliver omgjort, kan vi se et fuldstændigt sammenbrud i den allerede begrænsede humanitære indsats i Gaza.

Med omkring en million fordrevne palæstinensere, der har søgt ly i eller omkring 154 nødherberger, har UNRWA og hjælpeorganisationer fortsat arbejdet under næsten umulige forhold for at skaffe mad, vaccinationer og ferskvand. De lande, der suspenderer midlerne, risikerer yderligere at fratage palæstinenserne i regionen vigtig mad, vand, medicinsk hjælp og forsyninger, uddannelse og beskyttelse.

Vi opfordrer donorlandene til at bekræfte deres støtte til det vigtige arbejde, som UNRWA og dets partnere udfører for at hjælpe palæstinenserne med at overleve en af de værste humanitære katastrofer i vores tid. Landene må omgøre disse afbrydelser af finansieringen, opretholde deres forpligtelser over for det palæstinensiske folk og øge den humanitære bistand til de civile i Gaza og regionen, der er i akut nød.

Underskrevet:

ActionAid

American Friends Service Committee

Sammenslutningen af Internationale Udviklingsagenturer – Aida

Caritas Internationalis

Caritas MONA (Caritas Mellemøsten og Nordafrika)

CCFD-Terre Solidaire

Folkekirken Nødhjælp

Dansk Flygtningehjælp

Diakonia

Humanity & Inclusion/ Handicap International (HI)

International Council for Voluntary Agencies

INTERSOS

Johanniter International Assistance

MAG

Médecins du Monde Frankrig, Spanien, Schweiz, Canada, Tyskland

Kirkens Nødhjælp

Norsk Folkehjelp

Norsk Flygtningehjælp

Oxfam

Plan International

Plateforme des ONG françaises pour la Palestine

Première Urgence Internationale

Refugees International

Save the Children

War Child Alliance

Foto: Creative Commons

Helga Zepp-LaRouche til IPC-mødet den 9. februar 2024

Ikke korrekturlæst

9. februar 2024 (EIRNS)–ANASTASIA BATTLE: Velkommen, alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition; det er det 36. møde, vi har holdt i træk. Vi har ikke misset en uge, siden vi startede for et par måneder siden. Mit navn er Anastasia Battle; jeg er ordstyrer i dag. Med mig er også mine medværter Dennis Small og Dennis Speed. I dag har vi en række meget spændende meddelelser. Vi har haft en massemobilisering på tværs af alle de mange forskellige organisationer, der deltager for at genetablere, for at bringe UNRWA-finansieringen tilbage til Palæstina. I betragtning af den situation, der er lige nu, er det meget tydeligt, at mellem fjernelsen af finansieringen af UNRWA og den bogstavelige tilsaltning af jorden, der sker i Palæstina af Israel, er bevægelserne for at begå folkedrab stadig i gang. Vi er nødt til at sørge for at mobilisere os selv og blive ved med at organisere os. Vi vil høre en række af disse rapporter i dag. Folk har været ude og lave demonstrationer, gået til ambassader, lavet interventioner. Det har alt sammen været rigtig godt, og det er over hele verden. Så jeg er glad for at kunne bekendtgøre det.

Jeg vil nu gerne give ordet til grundlæggeren af Schiller Instituttet og initiativtageren til Den Internationale Fredskoalition, Helga Zepp-LaRouche, så vi kan komme i gang her til morgen.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Hej, jeg vil gerne hilse på jer alle sammen. I alle de ekstremt farlige udviklinger er det mest betagende og forfærdelige naturligvis det, der sker i Gaza lige nu. Premierminister Netanyahu afviste Hamas' tilbud om en aftale om frigivelse af gidslerne mod en våbenhvile og

forskellige andre foranstaltninger. Som et resultat bliver situationen – det er næsten umuligt at beskrive. For ifølge forskellige organisationer, al-Jazeera og FN og så videre, er 1,5 millioner palæstinensere nu klemte sammen på et meget lille område i byen Rafah, hvor der normalt bor 220.000 mennesker. Nu er der mere end 1,5 millioner mennesker der. Så det er allerede en ufattelig humanitær situation, og nu har Netanyahu erklæret, at han har beordret IDF til at foretage en landinvasion i det område. Så folk har ingen steder at tage hen. De fik at vide af IDF, at de skulle forlade Gaza City og tage til Khan Younis; så blev den formodede sikre zone i Khan Younis bombarderet, og de tog til Rafah. Nu er der angreb fra luften, fra havet og fra land mod dette område. Jeg kan kun appellere til jer: Forestil jer, hvordan situationen er, og hvorfor vores handling er så absolut presserende. Hvis UNRWA bliver afskåret fra finansiering på nuværende tidspunkt, sagde FN's generalsekretær Guterres for bare to dage siden, at UNRWA er uerstattelig; der er simpelthen ingen anden organisation, der kan levere mad, vand og lægehjælp end UNRWA. Så hvis man skærer i finansieringen af den, så må man drage sin egen konklusion. Du dømmes de mennesker, der er afhængige af hjælpen, til døden.

Ifølge Norsk Flygtningehjælp er der nu fare for, at Rafah bliver en zone med blodsudgydelser og ødelæggelse, og at folk ikke har noget sted at tage hen. 24 israelske organisationer har opfordret til en øjeblikkelig våbenhvile, og selv i det amerikanske etablerement er der åbenbart en vis erkendelse af, at dette ikke kan fortsætte for evigt. Der er en artikel i det seneste nummer af {Foreign Affairs} med overskriften "Israels selvdestruktion," som udkom i går, hvor de siger, at Netanyahu hverken har en vision eller en plan for, hvad der skal ske i efterkrigssituationen. Og at han i hele sin karriere tydeligvis har nægtet at have nogen idé om nogensinde at komme overens med palæstinenserne. Så rapporterer de om et møde, som Moshe Dayan, den tidligere chef for IDF, havde en dag i april 1956, hvor han deltog i begravelsen af en 21-årig

Roi Rotberg, som var blevet dræbt af nogle palæstinensere dagen før. De citerer Moshe Dayan for at sige: "Lad os ikke skyde skylden på morderne, for i otte år har de siddet i en flygtningelejr i Gaza. Og for øjnene af dem måtte de se, hvordan deres land blev forvandlet fra deres fædres land til vores ejendom." Så når man citerer Moshe Dayan på denne måde, var der tydeligvis en tidligere periode, hvor Moshe Dayan bestemt ikke var nogen ven af palæstinenserne, men hvor der var en vis anerkendelse af, at der er en palæstinensisk side. Dette bliver offentliggjort i {Foreign Affairs}. Artiklen slutter med at sige, at Israel må række hånden ud til palæstinenserne og hinanden på grund af den meget splittede situation i Israel. De er nødt til at nå frem til et perspektiv om en levedygtig og respektfuld sameksistens. Hvad det er værd, vil jeg ikke gøre mig til dommer over.

Under alle omstændigheder nægtede Antony Blinken på en pressekonference i Tel Aviv at svare en journalist, der forsøgte at få et svar på, om Biden-administrationen ville støtte eller ikke støtte et forsøg fra Kongressen på at forbyde finansiering af UNRWA. Jeg kan kun sige, at vi virkelig er nødt til at optrappe vores mobilisering. Vi udsendte marchordrer i sidste uge. Vi har haft mange demonstrationer. Vi havde arrangører i forskellige lande, og vi vil høre nogle rapporter om, at de gik til ambassaderne og fik meget forskellige svar. Nogle ambassader nægtede helt at lytte til vores demonstranter; andre tilkendegav, at de godt kunne se den helt utrolige situation. Så jeg vil kun opfordre alle til at fortsætte med at gøre dette med maksimal hastighed.

Ellers må jeg som altid påpege, at den palæstinensiske situation, selv om den haster mest, fordi menneskers liv er på spil i den umiddelbare situation. Ikke desto mindre har vi faren for en optrapning til global krig. Det er ganske bemærkelsesværdigt, at den ungarske udenrigsminister, Péter Szijjártó, i går på et møde i FN i New York advarede om netop

det. Han sagde, at de to situationer omkring Ukraine og Sydvestasien er ekstremt farlige, for hvis der tilføjes endnu et land, er der en umiddelbar fare for, at det fører til en regional og endda en global krig. Han appellerede til alle kræfter, FN's generalsekretær og alle medlemmer af FN om at arbejde sammen om en afspænding.

Jeg vil også gerne fortælle, at i Tyskland fortsætter militariseringen desværre ufortrødent. Inden udgangen af marts ønsker de at præsentere en operationel plan for Tyskland, hvor den tyske civile og militære infrastruktur skal integreres i NATO for at sikre NATO's opbygning på østfronten. Hvilket jeg også mener er noget, der absolut fører til en katastrofe. Jeg kan kun sige, at det interview, som Tucker Carlson lavede med præsident Putin, er bemærkelsesværdigt på mange måder, men et punkt, som jeg gerne vil fremhæve, og som Putin sagde med eftertryk, og som jeg finder bemærkelsesværdigt i den nuværende situation, er, at han og Rusland på intet tidspunkt har lukket døren for muligheden for at samarbejde med Vesten. Jeg synes virkelig, det er noget, man bør tage op og diskutere, for medmindre vi bevæger os over i et andet paradigme, en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som integrerer alle lande på planeten, er vi på vej mod det, der helt sikkert vil blive Tredje Verdenskrig, hvis vi ikke ændrer det.

Jeg vil stadig opfordre til, at denne idé om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, på trods af den akutte palæstinensiske situation, ikke bliver lagt til side. Men at vi finder fora, hvor vi kan diskutere det, og får idéen seriøst ind i debatten.

Til sidst vil jeg blot nævne, at vi om to uger vil høre fra Haag-domstolen. De vil forvente en rapport fra Israel om, hvad de har gjort for at forhindre folkedrab. Lande, der også er relateret til det, fordi de sender våben til Israel, bør rapportere, hvilke fremskridt de har gjort. Den dato kommer tættere og tættere på. Jeg bør også bemærke, at den

sydafrikanske udenrigsminister, fru Pandor, i går erklærede, at hun har en sikkerhedstrussel, og at hun måtte bede det sydafrikanske politi om at øge hendes sikkerhed. Det synes jeg også, det internationale samfund bør notere sig.

Afslutningsvis kan jeg kun opfordre jer alle til at fordoble jeres indsats og hjælpe med at opbygge den internationale fredskoalition, for det arbejde, vi skal udføre, er gigantisk.

Afsluttende bemærkninger

Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi handler meget hurtigt, for situationen i Rafah er yderst presserende, så jeg kan kun bede alle om at hjælpe os med at nå ud til alle andre organisationer, som I er i kontakt med eller kender til, så vi kan gøre mest muligt, som f.eks. demonstrationerne foran ambassaderne og den slags ting. Jeg synes, det skal gøres med det samme.

Men jeg synes også, vi skal være opmærksomme på, at vi lige nu befinder os midt i en meget større historisk transformation, som er uden fortilfælde i verdenshistorien. Vi ser enden på ét system – den såkaldte regelbaserede orden – og jeg tror også, at den er ved at have sine sidste minutter i Gaza. For hvordan kan nogen tale om en regelbaseret orden, efter at Vesten har tolereret det, der sker dér? Det synes jeg er meget tydeligt. Det stod også klart allerede med Den Internationale Domstols afgørelse, at det ikke kun var palæstinenserne og Israels skæbne, der blev forhandlet om, men at det i virkeligheden handler om, hvorvidt der er et system af retssikkerhed? Er vi i en jungle, hvor loven om, at den stærkeste overlever, er det, der bestemmer, hvad der sker? Eller er der en orden, som vi stadig kan stole på, som det f.eks. kommer til udtryk i FN-pagten? Jeg synes, det er meget tydeligt, at det gamle neoliberale system med den regelbaserede orden netop har erklæret sin egen undergang med sine aktiviteter. Vi har et absolut påtrængende behov for en omdannelse til et nyt system, der på den ene side er baseret på den Globale Majoritet, som virkelig bevæger sig meget hurtigt fremad for at etablere et

nyt system. Men vi kan ikke efterlade Vesten bag os, for jeg tror ikke, at NATO-landene vil opløses lige så fredeligt som Sovjetunionen i 1991. Så der er et indlysende behov for, at vi får befolkningerne i Vesteuropa og USA til at gå sammen med det Globale Syd. Jeg kan ikke se nogen anden måde at løse denne konflikt på end det. Jeg tror, Putin sagde det i sit interview, at han mener, at eliterne i især USA, men også i nogle andre lande, er nødt til at ændre mening.

Det kan jeg ikke få øje på lige nu, men jeg tror, at det, der sker, er, at masserne af mennesker på gaderne, som f.eks. landmændene i Europa, der virkelig er overalt i hundredtusindvis, slutter sig til. Jeg tror, vi er nødt til at sørge for, at de forstår, at de kæmper den samme kamp som landene i det Globale Syd. Derfor vil jeg svare [navn redigeret], at jeg tror, at det, du foreslår, kan lyde, du vil måske gerne gøre noget lignende, men jeg tror, at vi absolut skal holde os til princippet om ikke-vold, fredelig direkte aktion i traditionen fra Mahatma Gandhi og Martin Luther King. For hvis vi ikke selv repræsenterer dette højere paradigme i vores handlinger, kan jeg ikke se, hvordan denne evigt tilbagevendende voldscyklus kan blive afbrudt.

Jeg tror, vi er nødt til at tage ved lære af det, vi tidligere diskuterede med "8:15"-forfatteren af Hiroshima-bogen, og det er den følelse, den ophøjede følelse og kærlighed til menneskeheden, som måske er stærkere end alle de ting, vi begræder her. Så hvis du ikke er enig i alt det, så lad os overveje den bedste måde at reagere på situationen. Men det er min holdning. Ikke at vi skal være passive; vi skal mobilisere som aldrig før. Men jeg tror, at vi i valget af værktøjer skal være ekstremt forsigtige, så vi ikke vælger den samme tilgang som dem, vi ønsker at overvinde.

NYHEDSORIENTERING JANUAR- FEBRUAR 2024:

Danmark har pligt til at forhindre Israels folkedrab

Download (PDF, Unknown)

Schiller Instituttets 40-års jubilæumskonference i Sverige

Den 7. februar 2024 (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Instituttet, talte søndag den 4. februar 2024 til jubilæumskonferencen for Schiller Instituttet i Sverige, som blev grundlagt for 40 år siden. I sin tale med titlen “Den store korsvej i 2024” satte hun mobiliseringen for Gaza i centrum. Hun fortalte, hvad det internationale Schiller Institut havde sat sig for at gøre for 40 år siden i en periode, hvor krigsfaren ligeledes var på et højdepunkt med mellemdistancemissiler, der kunne affyres efter varsel, og massive fredsdemonstrationer. Hun pegede også på året 1984, som var titlen på den bog, der beskriver den massehjernevask, vi nu lever i. Til sidst var der to spørgsmål, hvor hun kom tilbage til Gaza-mobiliseringen og behovet for overalt at gentage den proces, der fik Chicagos byråd til at stemme for en våbenhvile. Hun opfordrede også alle til at forstå, hvad der sker i det Globale Syd, som de fleste mennesker i Vesten ikke har nogen anelse om.

I sin velkomsttale til konferencen havde formand Ulf Sandmark præsenteret ideen om, at konferencen skulle udgøre et programpolitisk alternativ. Han sagde: "Vi står over for valget mellem en politik for fred gennem økonomisk udvikling sammen med det Globale Syd eller at blive ruineret af en oligarkisk politik med endeløse krige og endda risiko for verdenskrig." Vores svenske samfunds frihed til at muliggøre vores liv og produktive muligheder er nu ved at blive fuldstændig afviklet under en næsten kolonial undertrykkelse fra EU, NATO, globalistiske virksomheder, det angloamerikanske finanssystem og krigsindustrien. Sverige støtter nu fåmælt NATO's krige og Israels folkemord på palæstinenserne. Med "forsvarssamarbejdsaftalen" med USA, som blev underskrevet af forsvarsministeren i december 2024, vil Sverige tillade tropper, som kun er underlagt udenlandske love, at komme ind i landet og lade dem operere uafhængigt på 17 svenske militærbaser. Dette er uden nogen restriktioner på at medbringe atomvåben. Schiller Instituttet har tilsluttet sig en aktionsgruppe for at forhindre Riksdagen i at blåstemple denne aftale den 8. maj. Vi har nu denne konference til at udstikke kursen for, hvordan Sverige vil genvinde sin frihed ved at genopbygge samfund, økonomi, uddannelse og kultur på en bred front, udtalte han.

Efter fru Zepp-LaRouches tale var der præsentationer på svensk af Hussein Askary, Schiller Instituttets internationale koordinator for Sydvestasien: "Verden har forandret sig: Bør Vesten samarbejde med det Globale Syd?"; af Kjell Lundqvist: "Hvordan Sverige blev bygget og kan genopbygges"; af Stephen Brawer: "Det filosofiske grundlag for genopbygning"; af Elias Dottemar: "Det fremtidige menneske"; og endelig Sandmark: "Hvordan kan genopbygningen finansieres?"

Om formiddagen havde Schiller Instituttets årsmøde i Sverige valgt den nye bestyrelse med Ulf Sandmark (formand), Kjell Lundqvist, Hussein Askary, Elias Dottemar, Stephen Brawer, Petra Karlsson og Jens Sundström.

Webcast: Hastende mobilisering mod den unipolære krigsmaskine **Dialog med Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche**

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 7. februar 2024

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 7. februar 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Hvis du har kommentarer eller spørgsmål, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Helga, det ser ud til, at hver uge vi mødes, uddybes spændingerne mellem den døende unipolære orden og det nye paradigme, og behovet for borgermobilisering i det Globale Nord bliver mere påtrængende, efterhånden som etableringen fortsætter med at optrappe krige og provokationer. For at adressere dette har LaRouche-organisationen udsendt en erklæring, der er tilgængelig til distribution, og jeg opfordrer folk til at downloade og cirkulere den: "Vidste eller burde have vidst: Regeringer, der er medskyldige i

folkedrab, vil ikke kunne påberåbe sig uvidenhed ved det kommende Nürnberg-tribunal.”

Eftersom så mange af vores spørgsmål, ligesom vores ven Munashes, handler om, hvad der kan gøres for at erstatte det døende system, så lad os starte der: Hvad kan folk gøre for at gøre en forskel?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det første, vi skal gøre, er at gøre alt, hvad vi kan, for at redde palæstinenserne, som kæmper for deres liv time for time. Samme dag som Den Internationale Domstol i Haag afgjorde, at der var en plausibel sag om folkedrab, og afgjorde, at den israelske regering skal gøre alt for at forhindre folkedrab, og at de vil blive bedt om at rapportere om deres fremskridt om fire uger. Den samme dag, opdagede de det såkaldte samarbejde mellem 12 personer ud af 13.000 UNRWA-medarbejdere – UNRWA er den eneste nødhjælpsorganisation, der er fuldstændig ansvarlig for forsørgelsen af de palæstinensiske flygtninge, ikke kun i Palæstina, i Gaza og på Vestbredden, men også i Jordan, hvor der er 6 millioner palæstinensere, der er afhængige af UNRWA; så da de opdagede det, var ideen, at dette er et terroristsamarbejde, og derfor skal al finansiering afbrydes. Og i betragtning af, at det er den eneste organisation, der leverer mad og medicin og andre vigtige ting til de mennesker, der er fanget i Gaza, er det dybest set som en dødsdom. De forskellige regeringer, jeg tror, der var 18 i alt, sagde straks, at de ville skære al støtte til UNRWA væk. Et par dage senere meddelte IDF så, at de ville oversvømme Hamas' tunneler: Så nu har du næsten 2 millioner palæstinensere, som befinder sig i et meget lille område nær eller i byen Rafah, ved den egyptiske grænse, og Egypten gør det meget klart, at de ikke vil tillade overførsel af palæstinensere til Sinai; og IDF har sagt, at de vil bringe den militære indsats ind i dette lille område. Desuden har Netanyahu nægtet at stoppe kampene.

Så i betragtning af, at dette er et folkemord, der finder sted

for øjnene af os, mener jeg, at enhver person, der ikke er en komplet barbar og en komplet tåbe og faktisk en Nürnberg-forbryder, er nødt til at hjælpe med at stoppe denne død. Der skal være en absolut optrapning af det internationale pres for at genoptage finansieringen af UNRWA, selv hvis disse 12 personer havde samarbejdet med Hamas, er det ude af proportioner med effekten af at afskære al finansiering til organisationen, fordi det er en dødsdom for hele den palæstinensiske befolkning.

Vi har foreslået forskellige midler, som I er velkomne til at bruge, og jeg beder jer faktisk om at downloade og afholde demonstrationer foran ambassaderne eller konsulaterne i disse 18 lande, for at de skal genoptage finansieringen. Selvfølgelig skal vi have en øjeblikkelig våbenhvile og en tostatsløsning. Og det er faktisk den overvældende holdning hos Den Arabiske Liga, hos alle naboerne i regionen og endda et sted, hvor der lige nu forhandles mellem Egypten, Hamas og en række andre.

Så slut dig til denne mobilisering, for det er det første, der skal gøres. Og for det andet mener jeg selvfølgelig, at man skal slutte sig til de kræfter, der mobiliserer. Der er mange, mange internationale fredsorganisationer. På Schiller Instituttet har vi en Zoom-konference for International Peace Coalition hver fredag. Du bør helt sikkert deltage i den, og der bliver marchordrerne diskuteret hver uge.

På en større skala har vi brug for et nyt samarbejdsparadigme, for kun hvis vi stopper denne geopolitiske konfrontation mellem det såkaldte Vesten og det såkaldte Globale Syd, for det er det, det hele handler om, kan vi stoppe faren for optrapning til krig. Så eftersom én person ikke kan gøre det alene, kan jeg kun helhjertet invitere dig til at deltage i vores bestræbelser, for når du først er en del af denne større mobilisering, kan du være ekstremt vigtig, fordi det er på et tidspunkt i historien som dette, hvor modet og beslutsomheden hos blot nogle få individer, der skal være tusinder og atter

tusinder, men aldrig mere end nogle få, kan gøre en forskel.

SCHLANGER: Nu har vi et par spørgsmål om Den Internationale Domstols foreløbige afgørelser og Israels ignorering af disse afgørelser. Lad mig stille de to spørgsmål.

Det første er kort: Hvad har Den Internationale Domstol tænkt sig at gøre efter 30 dage? For de gav Israel 30 dage til at reagere.

Det andet er fra Angelis G. fra Italien, som påpeger, at mens domstolen sagde, at beskyldningerne om folkedrab er "plausible", kan lande, der hjælper Israel ved at sende våben og penge, derfor blive anklaget for medvirken, og hun nævner nedskæringen af midler til UNRWA som et eksempel på dette. Og hun siger: "I betragtning af antallet af involverede lande siger professor Francis Boyle, at det er lykkedes Israel at gøre anklagen næsten umulig at håndhæve. Er det virkelig sandt?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er selvfølgelig ikke i dommernes position, men Israel, og også de andre lande, der støtter Israel ved at sende våben og penge, har så vidt jeg ved absolut intet gjort for at stoppe folkemordet. Det er et faktum, og på en måde er det modsatte sket: De har fordoblet indsatsen ved at lancere denne historie om UNRWA's samarbejde med Hamas, hvilket jeg som sagt ikke kan bedømme, men der er spørgsmålet om proportionalitet: Hvis 13.000 UNRWA-medarbejdere er ansvarlige for at opretholde disse menneskers levebrød, betyder 12 sammenlignet med 13.000 – dybest set, hvad det vil betyde, hvis finansieringen afbrydes, og de har allerede sagt, at den vil blive afbrudt i slutningen af februar, at intet vil fungere længere! Det er ikke kun i Gaza: Der er i årenes løb 6 millioner palæstinensere, der har slået sig ned i Jordan, og de er fuldt ud støttet af UNRWA.

Så der er den ekstra faktor, at hvis finansieringen stoppede, hvad ville der så ske med disse 6 millioner mennesker i

Jordan? I øjeblikket er der en klausul, der undtager dem på grund af UNRWA-aftalen, men hvis UNRWA-aftalen ophører, vil alle disse mennesker være dækket af Genève-konventionen, hvilket betyder, at de vil have ret til asyl i Europa. Så du kan forestille dig, at et meget stort antal af dem vil forsøge at undslippe den visse død fra sult og andre farer, og du vil få en flygtningekrise, der vil oversvømme Europa på en måde, som disse mennesker, der absolut ikke tænker på det og tydeligvis ikke har nogen empati for det, men det er noget, der skal gøres opmærksom på. Det eneste, jeg kan sige, er, at vi må lægge maksimalt pres på disse regeringer for at få dem til at omgøre deres beslutning om at tilbageholde midler.

I betragtning af den konstante påvirkning af foruroligende nyheder, der når vores stuer dagligt, er det tydeligt, at disse begivenheder ikke er skjult bag lukkede døre, men snarere er en fremtrædende del af vores hverdag. I betragtning af dette har jeg svært ved at tro, at Domstolen, når den gennemfører sin foreløbige undersøgelse, ikke vil fastslå, at det, der sker, udgør et igangværende folkedrab.

SCHLANGER: Vi har nogle spørgsmål nu, et fra en kontakt i Fort Worth, Texas, som skriver: "Jeg kan huske, hvor foragtelig din mand opfattede Henry Kissinger og hans penduldiplomati i Mellemøsten, som så ud til at gøre krig mere sandsynlig. Nu er Blinken naturligvis ikke nogen Kissinger, men hvad i alverden forsøger han at gøre med sit penduldiplomati i Mellemøsten?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er et spørgsmål til 64 millioner dollars! Hvis USA ville gøre en forskel, skulle de simpelthen stoppe med at levere våben og penge til Israel og fortælle dem, at de er nødt til at stoppe. Det er ikke det – min mand var meget eftertrykkelig på dette punkt, når folk begyndte at tale om, at "den zionistiske lobby kontrollerer USA", sagde han altid: "Nej, I har misforstået det fuldstændigt: Det er USA og briterne, det er anglosfæren, der kontrollerer Israel, og når de har geopolitiske hensigter, bruger de hver gang Israel som en håndgranat, de kan kaste ind i situationen. Og jeg tror, at

i betragtning af, at Israel kun er et lille land, og USA stadig er den største økonomiske og også militære magt. Man kan diskutere, om Rusland eller USA er størst; jeg tror, at de seneste våbengennembrud i Rusland faktisk gør Rusland til nummer et, men ikke desto mindre, hvis man ser på alle disse hangarskibe og andre krigsskibe, der er udstationeret i Middelhavet, og jeg tror også, at der er nogle i Golfen, så er USA's militære magt betydelig. Og jeg mener, at ansvaret primært ligger hos Washington og London for at stoppe dette.

SCHLANGER: Vi havde et par spørgsmål om ansvarlighed, for en ting, der står klart, er, at Den Internationale Domstols midlertidige foranstaltninger etablerer et princip om ansvarlighed. Så vi har to spørgsmål, et fra Philip B., som spørger: "Kan du forklare, hvorfor amerikanske skatteydere betaler for at bevæbne regeringen mod dens egne borgere og dens allierede?" Og han peger på Rand Institute-undersøgelsen, som blev bestilt før Ukraine-krigen, og som retfærdiggjorde USA's ødelæggelse af Nord Stream-rørledningerne for at afskære de russiske gasmarkeder, ødelægge den tyske økonomi og optrappe en ukrainsk borgerkrig, som USA havde været involveret i siden 2014. Og han siger: "Hvor er ansvarligheden for Nuland, Blinken, Sullivan, Pyatt, Harris og Biden?"

Og så siger Michelle R. fra Belfast: "I betragtning af at gangsterne, og det er præcis, hvad de er, ignorerer folkets vilje, hvem vil så tage de nødvendige skridt for at sikre, at de straks bliver arresteret og stillet for retten for deres forbrydelser?"

Så to spørgsmål om ansvarlighed.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at dette spørgsmål er ved at spidse til, for det første har republikanerne i USA gjort det meget klart, at de vil blokere enhver form for finansiering til Ukraine. Og Biden beskyldte Trump for at gøre arbejdet for Putin. Det betyder, at i betragtning af at den militære situation i Ukraine ser meget desperat ud for ukrainerne, og

hvis der ikke kommer flere midler fra USA, vil presset være enormt på europæerne, især på Tyskland, men det løber også ind i enorme problemer, fordi den tyske økonomi kollapser i et frit fald lige nu på en måde, der ikke engang er sunket ind i verdensbefolkningens bevidsthed endnu. Det skyldes i høj grad USA's sabotage af Nord Stream-rørledningerne, som den svenske regering ildevarslenende nok netop har besluttet at afslutte efterforskningen af uden at have fundet noget.

Så dette er ved at nå et krisepunkt, og det eneste fornuftige at gøre ville være at mobilisere befolkningen til at kræve, igen, en diplomatisk løsning: For hvis I ikke gør det, sagde en russisk general, hvis navn jeg har glemt: Hvis også i forbindelse med den ekstremt store NATO-manøvre, Steadfast Defender, hvor 90.000 mennesker er udstationeret indtil maj, og hvor scenariet for første gang nævner Rusland i manøvren som den mulige angriber af et NATO-land – dét er manøvren... Men du har 90.000 tropper i en udstationeringsøvelse, og det er altid en ekstrem farezone, hvor du, hvis tingene virkelig går galt, kan gå fra en manøvre til en rigtig kamp på et øjeblik, fordi du allerede er i bevægelse. Så det er altid en tid med ekstrem spænding og fare, og især nu med situationen på jorden i Ukraine.

Denne russiske general advarede dybest set om, at hvis NATO under disse forhold sendte nogen form for hjælp til Ukraine, kunne situationen øjeblikkeligt eskalere til atomniveau. Så vi sidder på en komplet krudttønde: situationen i Sydvestasien, hvis krigen der spreder sig til Libanon og andre såkaldte "iranske stedfortrædere", og i sidste ende vil involvere Iran, kan man komme ud i en atomar eskalering dér. Og hvis noget af det, jeg lige har nævnt, skulle ske i Ukraine, ville det være det samme.

Så jeg tror, vi befinder os på et ekstremt farligt tidspunkt i historien, og alt dette bliver selvfølgelig forstærket af, at USA har en valgkamp. Trump har tilsyneladende – jeg har ikke selv set det – men ifølge Fox News har han i en tale i

Laconia, New Hampshire, sagt, at han tror, at der kan komme en atomkrig, selv før det amerikanske valg finder sted. Jeg ved ikke, hvad Trump baserer det på, om han rent faktisk har sagt det, men jeg kan kun være enig i den generelle situation, at vi befinder os i en absolut – jeg tror aldrig, det har været så farligt, som det er lige nu, og derfor må alle, der har nogen fornuft, mobilisere sig og lægge pres på politikerne for at finde diplomatiske løsninger, både i Ukraine og også i Sydvestasien.

SCHLANGER: Helga, vi får en række spørgsmål, der er parallelle, og det er derfor, jeg giver to ad gangen, men jeg synes, det er interessant, at folk har en tendens til at tænke i løsninger. Vi har et spørgsmål fra en seer i Serbien, som spørger: "Hvorfor er de vestlige neokonservative så fjendtlige over for Iran? Iran har faktisk spillet en vigtig rolle i kampen mod ISIS og de såkaldte 'islamiske terrorister'. Er det, fordi de tror på teorien om 'civilisationernes sammenstød', eller er der en anden grund?"

Og vi har et spørgsmål fra Anthony, som spørger: "Hvis flere mennesker kendte til NATO's alliance med den internationale terroristhjerne Abdul Rasul Sayyaf, som er Khalid Sheikh Muhammads chef, tror du så, at den viden ville ændre noget?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, det har at gøre med, at den geopolitiske idé stadig er det, der dominerer folks tænkning. Hvis man tror, at verden er et nulsumsspil, at hvis den ene vinder, taber den anden, og hvis man har den idé, at kontrol over råstoffer er det, der skaber ens magt, og alle disse ting, så ender man i en situation som i det 20. århundrede, hvor geopolitik var den grundlæggende årsag til to verdenskrige. Det er klart, at det, der ligger til grund for alle disse konflikter lige nu, er det faktum, at i de sidste 30 år, 20 år, især de sidste 10 år, er Asien vokset – ikke kun Kina; Kina har haft det mest spektakulære økonomiske mirakel i historien nogensinde og har løftet 850 millioner af sine egne folk ud af fattigdom; Og i de sidste 10 år har det tilbudt

andre lande i det Globale Syd at deltage i en sådan økonomisk udvikling, som for første gang har givet disse lande chancen for ikke at være eksportører af råmaterialer, men at begynde at tilføre værdi i deres eget land, med udsigt til at blive mellemkomstlande i den nærmeste fremtid, hvilket har skabt en enorm optimisme i det Globale Syd, fordi Kina nu er en meget stærk økonomisk partner, og derfor ser disse lande i Afrika, Latinamerika og Asien chancen for at rejse sig.

Men andre lande i Asien har også oplevet økonomisk fremgang og boom, mens de såkaldte vestlige lande generelt er gået tilbage. Europa har ikke gjort fremskridt. USA, ikke rigtig: Jeg taler ikke om papirværdi, jeg taler om reel økonomisk vækst. Der var det hele Asien, der voksede. Derfor tror jeg, at Iran kun er en brik i et større puslespil; selvfølgelig har landet store olie- og gasreserver, det er et stort og magtfuldt land med en masse kontrol i Sydvestasien, men det er også allieret med Kina og Rusland.

Jeg mener, at det er denne form for geopolitisk tænkning, og jeg kan kun sige, at hvis man fortsætter ad denne vej, vil det føre til atomkrig! Jeg tror, det er så indlysende for enhver, der ser på dynamikken, ikke bare fra den ene dag til den anden, men hvis man ser på, hvordan denne maskine vokser og vokser. Og den eneste løsning er, hvad jeg har sagt, siden krigen i Ukraine startede, at vi er nødt til at komme ud af denne geopolitiske geometri ved at etablere et nyt paradigme. Læren af det er selvfølgelig den Westfalske Fred.

Den Westfalske Fred afsluttede 150 års religionskrige i Europa, hvor krigen bølgede frem og tilbage, frem og tilbage. I Trediveårskrigen, som var kulminationen på den periode, blev en tredjedel af alt ødelagt! En tredjedel af kvæget, af landsbyerne, af husene, af menneskene! Det var kun, fordi der var nogle intelligente mennesker, der sagde: "Hvis vi fortsætter dette spil, vil vi alle være døde, og der vil absolut ikke være nogen til at nyde sejren," og er det ikke den situation, vi står over for i dag? Hvis dette eskaleres

til en krig et sted, lad os sige i Europa, hvor nogle mennesker tror, at en taktisk atomkrig ville være mulig, uden at det ville udvide sig til en global krig, hvilket jeg synes er fuldstændig tåbeligt, så ser vi på "historiens afslutning", men på en meget anderledes måde, end Fukuyama beskrev det for 30 år siden.

Så vi er nødt til at tage ved lære af den Westfalske Fred: Vi er nødt til at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til interesserne i hvert eneste land på planeten. Og det er ikke så umuligt, for hvis du tænker over det, så var der på tidspunktet for den tyske genforening i 1989 og Sovjetunionens sammenbrud i 1991 tale om at skabe et europæisk hus og en fredsorden fra Vladivostok til Lissabon. Da præsident Clinton besøgte Moskva i år 2000, mente Putin endda, at Rusland kunne blive medlem af NATO! Det var i år 2000: Så det er ikke så længe siden, og måske er NATO ikke det rette redskab nu, men jeg tror, at hvis man virkelig ønsker at løse dette, ville man sige: "Hvordan kan vi skabe en sikkerhedsorden, der tager hensyn til alle landes behov og sikkerhedsønsker?" Det var det, Putin spurgte USA og NATO om den 17. december 2021, to måneder før krigen i Ukraine brød ud, og USA og NATO svarede ikke. Og derfor blev denne sidste chance for at forhindre krigen forpasset.

Men du kan kun have en sikkerhedsinteresse for hvert enkelt land, hvis du har økonomisk udvikling for alle. Det er derfor, vi ikke taler om en sikkerhedsarkitektur, men vi siger, at det nye navn for fred er udvikling. Det betyder, at man er nødt til at reorganisere den nuværende situation i den finansielle arkitektur, så den giver mulighed for det. Og hvis det kræver fire års forhandlinger, ligesom den westfalske fred, så må det være sådan. Jeg tror, det kan gøres meget hurtigere. Men jeg tror, at set fra de fleste aktørers synspunkt i den nuværende strategiske situation, er det muligt. Jeg ved, at Kina har fremsat alle disse forslag om en "fælles fremtid for menneskeheden", det globale sikkerhedsinitiativ, det globale

udviklingsinitiativ og et globalt civilisatorisk dialoginitiativ, som går i samme retning. Og det kommer af, at Kina har en idé om harmonisk udvikling af alle nationer. Jeg tror, at det Globale Syd ville byde det helhjertet velkommen, hvis det Globale Nord ville gå med til det.

Men den eneste kraft, der ikke ville gå med til det, eller som ikke ville mene, at det ville gavne den, er det militærindustrielle kompleks, for der er tydeligvis en masse profit i evig krig: Men er det menneskehedens undergang værd? Er det ikke mere fornuftigt at omstille disse industrier og få dem til at producere infrastruktur, højhastighedstog, rumteknologi, samarbejde om hasteprogrammer for kernefusionskraft, fjerde generation af iboende sikre kernekraftværker? Alle disse ting kan gøres, og hvis vi ønsker at komme ud af denne situation, skal de gøres.

Så hvis du er enig med os, bør du helt sikkert blive aktiv sammen med os, for vi har brug for mange kræfter for at ændre denne dagsorden.

SCHLANGER: OK, Helga, jeg har to spørgsmål mere til dig. Det ene er fra en seer i Nigeria, som sagde: "Tak for din ekspertise og dit utrættelige arbejde. Mit spørgsmål er: Hvad er der galt med Ursula von der Leyen og Den Europæiske Union? Nu hører jeg, at hun giver klimaforandringerne og Putin skylden for, at landmændene marcherer i Tyskland? Hvordan kan hun forblive så indflydelsesrig og tage så meget fejl om alting?"

ZEPP-LAROUICHE: Det er et godt spørgsmål, for at tage så meget fejl for én person, skal man have en hær for at tage så meget fejl!

Men denne kvinde, jeg tror, at hendes selvforståelse er – virkeligheden er, og mange, mange mennesker i Europa ved det – at EU virkelig er degenereret til en kolonial guvernør for Anglosfærens imperium. Europa har degenereret til at tillade

sig selv at blive en koloni for Anglosfæren, og jeg tror, det føler sig ret godt tilpas i den position. Jeg synes, at ideen om, at klimaforandringerne og Putin er ansvarlige for de tyske landmænds situation, er latterlig. Hvis man ser på de optøjer, der finder sted lige nu, er der landmænd i Grækenland, Italien, Spanien, Frankrig, Holland og Tyskland, som alle demonstrerer med hundredtusindvis af traktorer. I Rom er der lige nu 2.000 traktorer, der blokerer de store motorveje. Alle disse mennesker er i en absolut kamp for overlevelse. De ved godt, at grunden til, at de har dette problem, ikke kun er de høje energipriser, nedskæringerne i subsidier, EU's vanvittige politik, som er en del af den grønne nulstilling, at de skal udlægge 30% af landbrugsjorden; eller 4% i Frankrigs tilfælde; at de ikke længere må bruge pesticider og kunstgødning; alle disse regler, som er resultatet af en ideologi. Dertil kommer de høje energipriser: De kommer ikke fra Putin, de kommer fra sanktionerne mod Rusland, de kommer fra afskæringen af russisk energi, hvilket ikke var Ruslands beslutning, det var resultatet af udviklingen omkring Nord Stream-rørledningerne.

Landmændene hævder nu med rette, at de kæmper for deres eksistens, og at de producerer de fødevarer, som vi alle er afhængige af, så de vil på ingen måde stoppe. Jeg ved ikke, hvor det ender, men det bliver mere og mere radikalt. De seneste rapporter er, at landmænd i Holland er begyndt at sætte ild til halm og træ, og de lægger gødning foran byrådsmedlemmers og borgmestres huse. Jeg mener, det er lidt vildt, men jeg er der ikke for at bedømme, hvilke midler de bruger. Pointen er, at vi har brug for en reform af hele dette system, hvor den fysiske økonomi og økonomien i folkets tjeneste igen kommer på dagsordenen, og ikke ved at skære i alle budgetområderne for det fælles bedste til fordel for nogle få menneskers profit! Milliardærerne bliver rigere, og den brede befolkning bliver fattigere og fattigere; middelklassen forsvinder, og det er et system, der tydeligvis ikke kan fortsætte. Vi er ved at se det gå til grunde!

Det er derfor, de forslag, vi har fremsat i de ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, skal sættes på dagsordenen. Og jeg vil virkelig opfordre jer til at læse disse ti principper, for I har brug for en omfattende tilgang. Vi er langt forbi den tid, hvor man bare kan løse et lille problem på lokalt plan: Man har virkelig brug for en omfattende tilgang for at rette op på hele systemet.

SCHLANGER: Helga, et sidste spørgsmål her, hvor jeg bruger din ekspertise i tysk politik: Det er fra en tysk tilhænger, som spørger: "Kan de, der angiveligt marcherer mod fascisme i Tyskland, se ironien i, at deres regering støtter folkemord i Sydvestasien?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er meget morsomt, for denne "Correctiv"-gruppe af såkaldte undersøgende journalister, som i øvrigt er finansieret af meget højreorienterede amerikanske kilder, og delstatsregeringen i Nordrhein-Westfalen er den næststørste kilde til deres finansiering. Vi undersøger dette lige nu, fordi det er en reel orkestrering: Det, de hævder, at fascisterne (i Potsdam) diskuterede, var præcis det samme, som den tyske regering havde opfordret til dagen før, nemlig en offensiv for at flytte mange af migranterne. Så der er ingen forskel på, hvad den tyske regering faktisk foreslår og delvist gør, og hvad disse såkaldte "nazister" eller fascister har foreslået. Det hele er en komplet iscenesættelse.

Vi diskuterede netop med flere mennesker i dag, at jeg tror, det er ved at vende, for mens folk oprindeligt var meget oprørte over AfD og såkaldte "højreorienterede", viser det sig nu, at mange af disse faktisk millioner af mennesker i gaderne demonstrerer mod regeringen! Så de bruger det faktum, at folk er på gaden og bare går ud, fordi de er ved at koge over, fordi de ser, at Tyskland er ved at blive ødelagt; alt det, der blev bygget op i generationerne efter Anden Verdenskrig, er ved at ryge ud af vinduet; folk mister deres levebrød, deres eksistens.

Så jeg tror, at sandheden om orkestreringen af hele denne demonstration er, at folk langsomt, men sikkert indser, at når de store medier annoncerer tid og sted for disse demonstrationer i detaljer, så begynder alle at indse, at det er regeringsorkestrerede demonstrationer, der kun har ét mål, og det er at ændre dagsordenen.

Folk burde være ude i gaderne og demonstrere mod faren for atomkrig, som der bliver slået på tromme for – hver dag taler forsvarsministre og andre om den kommende krig med Rusland. I Finland, i Sverige; admiral Rob Bauer, formanden for NATO's militærkomité, og andre siger næsten hver dag: "I er nødt til at forberede jer på krig"; I er nødt til at have flasker med vand til de første 36 timer for at overleve efter et sådant angreb fra Rusland. Det er jo vanvittigt! Det har en tendens til at blive en selvopfyldende profeti, hvis vi ikke ændrer kurs! Det er det, folk burde demonstrere imod, ikke en eller anden fabrikeret grund, som bare er et forsøg på at aflede opmærksomheden fra det virkelige problem.

SCHLANGER: Tak, Helga, fordi du er med os som altid, og fordi du deler din meget værdsatte ekspertise. Jeg vil gerne opfordre folk igen: Gå ind på LaRouche-organisationens hjemmeside og download den erklæring, som vi har udgivet: "Vidste eller burde have vidst: Regeringer, der er medskyldige i folkedrab, vil ikke kunne påberåbe sig uvidenhed ved det kommende Nürnberg-tribunal". Tag handling sammen med os. Det, du lige har hørt fra Helga, er et perfekt eksempel på, hvorfor du ikke kan stole på politikere og regeringer, men at de skal være lydhøre over for folkets interesser – og det betyder dig.

Så, Helga, nogle sidste ord for i dag?

ZEPP-LAROUCHE: Nej, men jeg tror, at dette er et øjeblik, hvor moralen hos hver enkelt af os bliver testet, og jeg kan kun citere den palæstinensiske protestantiske pastor Munther Isaac fra Betlehem, som i en nylig webcast mindede folk om situationen i Gaza, at Bibelen siger: "Hvad I gør mod de

mindste af disse, det gør I mod mig. Så vi bør virkelig tage meget mere ansvar for, hvad der sker, for hvis det går galt, vil det være vores allesammens skyld, selv om der ikke vil være nogen tilbage til at græde over det.

SCHLANGER: Okay, vi ses i næste uge. Forhåbentlig klarer vi os igennem ugen og får endnu en mulighed for at besvare spørgsmål og give folk retning for deres aktiviteter.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, vi ses i næste uge.

Hvilken vej til fremtiden? Der er ingen vej tilbage

(EIRNS) – 6. februar 2024

Verden er under forvandling og oplever spændinger og omvæltninger på et niveau uden sidestykke i mange generationer. Fortidens verden vender aldrig tilbage; der vil ikke være nogen tilbagevenden til en behagelig (eller ikke så behagelig) tid fra før i tiden. Om menneskehedens fremtidige vej er en vej til helvede eller til fornuft, er op til os at afgøre.

Tænk på den enorme uro i EU: Vi ser det i de fortsatte og voksende protester mod den anti-vækst, anti-menneskelige "grønne" politik, der ødelægger landbrug og kvægavl. Vi ser det i Ungarns fortsatte afvisning af at optage Sverige i NATO. Vi ser det i de forskellige tilgange, udtalelser og holdninger til staten Israels ødelæggelse af Gaza og dens indbyggere: Da den franske udenrigsminister, Stéphane Séjourné, besøgte Israel, fordømte han "bosættervold" og opfordringer til at begå krigsforbrydelser og insisterede på, at "der under ingen

omstændigheder kan ske tvangsforflyttelse af palæstinensere, hverken ud af Gaza eller ud af Vestbredden.”

I USA er der en dybtgående forskel mellem det etablerede samfunds synspunkter og de fleste normale amerikaneres. De ser i økonomien ikke Bidens strålende økonomiske opsving, men en voldsom prisinflation på mad, husleje og andre fornødenheder. Mens anglofile “ledere” anser det for en høj prioritet at “støtte” Ukraine (ved kynisk at bruge dets befolkning og territorium til at skade Rusland), er dette af faldende betydning for almindelige mennesker. Den uforbeholdne støtte til Netanyahus afskyelige politik over for Gaza, som man finder på højeste niveau i Washington, afspejles ikke på lokalt plan. Mange byer og amter har vedtaget erklæringer, der opfordrer til våbenhvile, og den blæsede by, Chicago, er indtil videre den største. Selv medarbejdere, der arbejder i maskinrummet i Washington, væmmes ved den afstumpede ligegyldighed over for menneskeliv, som knusningen af palæstinenserne er udtryk for...

Og i FN lagde Kinas permanente repræsentant ved FN, ambassadør Zhang Jun, ikke fingrene imellem: “Det skal påpeges, at den grundlæggende årsag til de stigende spændinger i Mellempøsten i løbet af de sidste par måneder er den manglende gennemførelse af en våbenhvile i Gaza,” sagde Zhang. “Alle parter bør følge den stærke opfordring og den overvældende tilslutning fra det internationale samfund og støtte Sikkerhedsrådet i at tage drastiske skridt for at fremme en øjeblikkelig våbenhvile.”

Han stillede et krav til USA: “Vi opfordrer det pågældende land [dvs. USA] til at udvise politisk vilje og beslutsomhed, træffe mere praktiske foranstaltninger for at sikre regional fred og stabilitet, foretage mindre egoistiske geopolitiske afvejsninger og spille den konstruktive rolle, der forventes af det.”

De fleste mennesker i Gaza er fordrevet fra deres hjem, som måske ikke engang eksisterer længere. Næsten alle kender

nogen, der er blevet dræbt eller såret af israelske militæraktioner. Trængt sammen i et skrumpende område omkring Rafah er befolkningen et let bytte, da en ny, massiv israelsk operation for at rydde en "bufferzone" langs grænsen til Egypten ser ud til at være nært forestående.

I mellemtiden hævder USA og Storbritannien, at de ikke ønsker at udvide kampene, samtidig med at de samarbejder om angreb på Yemen, Irak og Syrien, og Israel engagerer sig i militære aktioner, der krydser grænsen til Libanon. Hvor meget længere vil verden tolerere påstande om "selvforsvar", når de mennesker, der forsvares, er en besættelsesmagt?

Situationen er uudholdelig!

Den gamle politiske orden falder fra hinanden; de gamle magtcentre kan ikke holde. Hvilken fremtid vil der blive skabt for verden? Et styrtdyk ned i helvede eller et nyt paradigme for fred og udvikling; et paradigme, der tilsidesætter barnlige ting?

Valget ligger i de gerninger, vi udfører. Skab stigende engagement omkring de tre handlinger, der opfordres til her i denne erklæring.

Foto: wantedinrome Xpage

**EU's udenrigschef Borrell:
Manglende finansiering af
UNRWA,**

FN's hjælpeorganisation for palæstinensiske flygtninge i Mellemøsten, er "uforholdsmæssig urimelig og farlig

Den 5. feb. 2024 (EIRNS) – Josep Borrell, EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, advarede om, at det ville være "uforholdsmæssigt urimeligt og farligt" at afskaffe støtten til UNRWA. I et langt indlæg i går gav Borrell et detaljeret forsvar for UNRWA og dets uundværlighed for Gaza-borgernes velfærd, især på dette tidspunkt af den dødelige konflikt.

Han skrev, at det seneste møde i EU's Udenrigsråd "oplevede en bred anerkendelse af, at UNRWA er en uerstattelig leverandør af livreddende hjælp til palæstinenserne." Han tilføjede, at selvom nogle EU-medlemmer har skåret ned på deres bistand, korrigerede han den "misinformation", der blev spredt om, at alle større donorer skar ned på bistanden, og pointerede at hverken EU selv, Frankrig eller Tyskland har skåret ned på bistanden. Han understregede dog, at donorerne har skåret 440 millioner dollars, næsten halvdelen af UNRWA's forventede indtægter i år, hvilket truer selve organisationens eksistens.

"Det ville være både uforholdsmæssigt urimeligt og farligt at fjerne støtten til UNRWA. UNRWA har fået en meget vanskelig opgave af FN's Generalforsamling, herunder af alle EU's medlemslande. Agenturet forventes at levere offentlige ydelser af høj kvalitet og til lave omkostninger i et højrisikomiljø, hvor der hovedsageligt er ansat lokalt personale. Alene i Gaza spiller 13.000 lokale medarbejdere, der selv er ofre for den igangværende humanitære tragedie, en afgørende rolle i

uddelingen af mad, vand og medicin til 1,1 millioner mennesker, der lider af katastrofal sult og udbrud af sygdomme. De sikrer også tag over hovedet til næsten 1 million fordrevne mennesker i over 150 nødhjælper og omkring 23.000 lægekonsultationer om dagen,” skrev Borrell.

Han afslutter med at skrive, at UNRWA har taget passende skridt mod mistænkte personer, og at det relevante FN-agentur er i gang med en undersøgelse.

Foto: Pietro Naj-Oleari, Wikimedia Commons

Sæt din whiskysjus fra dig og organiser

5. februar 2024

Hvis historikere får mulighed for at se tilbage på menneskeheden i 2024, vil de uden tvivl udpege denne periode som et afgørende øjeblik i historien. Nej, ikke på grund af et opgør mellem “demokrati” og “autokrati” eller mellem “liberale” og “traditionelle” værdier. Heller ikke på grund af en “kulturkrig” eller en kamp om vores nationale eller personlige identitet. Dette øjeblik vil være en afgørende periode, fordi den markerer afslutningen på et system, som ikke længere kan fortsætte med at eksistere, uanset hvilken kultur, ideologi eller politisk system, der overtager magten. Det oligarkiske system er døende, og modstanden mod det vokser sammen med et lidenskabeligt engagement i at opbygge en bedre fremtid.

Verden går i øjeblikket amok, mens de vestlige nationer kaster

sig hovedkulds ud i en undergangspolitik. Selvom de hævder, at de vil forhindre konflikten i at sprede sig til Sydvestasien, synes USA og dets allierede at gøre alt for at sikre, at den rent faktisk eksploderer. Der er løbende blevet foretaget luftangreb mod Yemen, Syrien og Irak, hvilket har opflammet et allerede anspændt miljø, og amerikanske embedsmænd lover, at der ikke er nogen afslutning i sigte. Dette er den korte vej mod en krig med Iran og videre endnu.

Samtidig optrapper Israel sine folkemorderiske handlinger mod palæstinenserne i Gaza og ignorerer åbenlyst den nylige afgørelse fra Den Internationale Domstol fra 26. januar, som beordrer dem til at ophøre med det. Den nylige nedskæring af støtten til FN's hjælpeorganisation for palæstinensiske flygtninge (UNRWA), som er ansvarlig for langt størstedelen af leverancerne af humanitær hjælp til et område, hvor over 90% af indbyggerne allerede står over for "akut fødevareusikkerhed", er endnu et bevis på denne fordærvelse.

Det politiske og moralske svigt i dette system har aldrig været mere tydeligt, om end forfærdeligt, og det åbner et vindue af klarhed for dem, der er parate til at handle. Den særlige erklæring, der blev udgivet i går, "'Vidste eller burde have vidst': Regeringer, der er medskyldige i folkedrab, vil ikke kunne påberåbe sig uvidenhed ved den kommende Nürnberg-domstol," er et oplæg til den form for politisk handling, der er brug for nu.

Erklæringen beder borgerne om at organisere sig til følgende øjeblikkelige handlinger:

- 1) Der bør afholdes demonstrationer over hele verden foran ambassaderne eller konsulaterne i de 18 lande, som har indefrosset støtten til UNRWA, med krav om, at de øjeblikkeligt genindfører støtten, øger strømmen af humanitær hjælp til Gaza betydeligt, indfører en øjeblikkelig og permanent våbenhvile og indkalder til en international konference for at udvikle konkrete skridt til at etablere en

to-statsløsning for regionen baseret på økonomisk udvikling til gensidig fordel;

2) Byråd og delstatsparlamentar i hele USA og folkevalgte organer i alle lande verden over bør følge eksemplet fra byrådet i Chicago, USA's tredjestørste by, som den 31. januar vedtog en resolution, der erklærede, at de "støtter FN's vedtagelse af resolution 377, kendt som 'Uniting for Peace', som indkaldte til et hastemøde i Generalforsamlingen, der stemte for 'øjeblikkelig humanitær våbenhvile' i Gaza."

3) Alle kongresmedlemmer og senatorer i USA bør få at vide, at de vil blive smidt ud af deres embede, hvis de ikke offentligt giver udtryk for, at de overholder både USA's forfatning og den internationale lov, som vores nation har tilsluttet sig (herunder ICJ's afgørelser), som begge nu kræver handling for at stoppe folkemordet, før det går videre. Folkevalgte personer i andre lande bør også opfordres til at overholde deres tilsvarende juridiske og moralske forpligtelser.

Vejen mod undergang og global krig er kun garanteret, hvis vi ikke handler. Faktisk får historiens tyngde ikke-lineære og uventede modige handlinger til at dukke op – som f.eks. afstemningen i Chicago den 31. januar om en våbenhvile i Gaza. Dette mod og denne indsigt skal bruges bevidst i de kommende dage, så denne proces accelererer betydeligt.

En anden velkommen udvikling er nu kommet fra nationen Nicaragua, som har meddelt nationerne Tyskland, Storbritannien, Canada og Holland, at hvis de ikke ophører med at hjælpe og tilskynde til et folkemord i Gaza, vil Nicaragua anlægge sag mod dem ved Den Internationale Domstol for medvirken til folkemord. Med henvisning til ICJ's beslutning den 26. januar advarer Nicaraguas officielle erklæring til de ovennævnte lande: "Forpligtelsen til at forhindre folkedrab opstår og begynder, når der er en risiko for, at det sker; faktisk når det er sandsynliggjort, at det sker eller kunne ske. Denne mulighed er nu hævet over enhver tvivl og

diskussion.”[Nicaragua inkluderer disse landes stop for penge til UNWRA som et eksempel på, hvordan “de fortsætter med at se bort fra deres forpligtelser og aktivt fremmer overtrædelser af folkerettens regler.”].

Denne lille nations handling bør yderligere inspirere alle i verden til at blive en katalysator for det gode for menneskeheden i denne farlige tid. Sørg for at sprede ovenstående erklæring vidt og bredt, og organiser en eller flere af ovenstående aktioner. Send alle rapporter eller udviklinger, du støder på, tilbage til os i LaRouche-bevægelsen, da vi vil fortsætte med at evaluere denne situation dag for dag.

Hvad vil du være i stand til at svare, når du bliver spurgt: Hvad foretog du dig i den store krise i 2024?

Foto: CCWafa

“Vidste eller burde have vidst”: Regeringer, der er medskyldige i folkedrab, vil ikke kunne påberåbe sig uvidenhed ved det kommende Nürnberg-tribunal

Den 4. februar 2024

Vi opsummerer den strategiske situation, og hvad der må gøres for øjeblikkeligt at vende den nuværende fremstormen mod

folkemord og global krig, som følger:

Den Internationale Domstol (ICJ) afsagde den 26. januar 2024 kendelse om, at det er sandsynliggjort, at Israel aktivt udfører folkedrab på det palæstinensiske folk i Gaza, som den sydafrikanske regering har anklaget dem for.

ICJ beordrede endvidere, at "Tredjestater skal derfor også handle uafhængigt og øjeblikkeligt for at forhindre folkedrab fra Israels side, og for at sikre at de ikke selv overtræder folkedrabskonventionen ved at hjælpe eller bistå med at begå folkedrab. Dette pålægger nødvendigvis alle stater en forpligtelse til at ophøre med at finansiere og bistå Israels militære aktioner, som med al sandsynlighed er folkemord," som den sydafrikanske udenrigsminister Naledi Pandor udtalte den 31. januar.

ICJ's afgørelser er bindende for deltagende regeringer og ansvarlige embedsmænd i disse regeringer, og Israel blev givet 30 dage til at rapportere tilbage til domstolen og dokumentere sin overholdelse af domstolens kendelse.

I stedet for at følge domstolens krav har Israel og dets vigtigste internationale allierede arrogant ladet hånt om disse afgørelser, fra det øjeblik de blev udstedt den 26. januar 2024.

Den 26. januar, samme dag som ICJ's kendelse blev afsagt, gik Israels og USA's regeringer sammen om at suspendere al finansiering til UNRWA, som leverer langt størstedelen af den livsvigtige humanitære hjælp til Gaza, og gjorde dette på baggrund af et tvivlsomt israelsk sagsdokument, som anklagede et dusin UNRWA-ansatte (ud af 13.000 i Gaza og 30.000 i regionen) for at arbejde sammen med Hamas, et hemmeligt sagsdokument, som endnu ikke er blevet offentliggjort.

I alt 17 lande (USA, Tyskland, Sverige, Japan, Frankrig, Schweiz, Canada, Storbritannien, Holland, Australien, Italien, Østrig, Finland, New Zealand, Island, Rumænien, Estland) har

nu fastfrosset deres finansiering af UNRWA, hvilket garanterer, at den truende hungersnød, der nu rammer 2,3 millioner mennesker i Gaza, vil blive til en reel hungersnød med hundredtusindvis af døde, da UNRWA's finansiering helt forsvinder inden udgangen af februar.

Den 30. januar meddelte det israelske forsvarsministerium, at de oversvømmer tunnellerne i Gaza med havvand, hvilket forudsigeligt nok ikke kun vil dræbe både Hamas og gidsler, men også ødelægge muligheden for at have ferskvand eller landbrug i regionen i årtier.

Den 4. februar stod IDF's (Israels) styrker klar i udkanten af Rafah i det sydlige Gaza og forberedte sig på at indlede et omfattende militært angreb på de over 1 million desperate palæstinensere, som IDF har drevet dertil fra andre dele af Gaza, for at gennemtvinge en politik, som ICJ har karakteriseret som "et sandsynligt folkemord," og som derfor kunne ende med at blive den "endelige løsning på det palæstinensiske problem."

De kombinerede militære styrker fra USA og Storbritannien – de to lande, der er mest direkte ansvarlige for at finansiere, bevæbne og udløse den nuværende israelske affolkningskrig mod Palæstina – iværksatte luftangreb i weekenden den 3.-4. februar mod udvalgte "fjendtlige mål" i Yemen, Irak og Syrien med den åbenlyse hensigt at indgyde "chok og ærefrygt" for at skræmme hele verden til underkastelse.

Denne udvikling truer nu med at sprede krigen i Sydvestasien til Iran og opsluge hele regionen i krig, som hurtigt kan blive en atomar Tredje Verdenskrig. Derfor opfordres der til følgende øjeblikkelige handlinger:

- 1) Der bør afholdes demonstrationer over hele verden foran ambassaderne eller konsulaterne i de 18 lande, der har indefrosset støtten til UNRWA, med krav om, at de øjeblikkeligt genindfører støtten, øger strømmen af humanitær

hjælp til Gaza betydeligt, indfører en øjeblikkelig og permanent våbenhvile og indkalder til en international konference for at udvikle konkrete skridt til at etablere en to-statsløsning for regionen baseret på økonomisk udvikling til gensidig fordel;

2) Byråd og delstatsparlamentar i hele USA og folkevalgte organer i alle lande verden over bør følge eksemplet fra byrådet i Chicago, USA's tredjestørste by, som den 31. januar vedtog en resolution, der erklærede, at de "støtter FN's gennemførelse af resolution 377, kendt som 'Uniting for Peace', som indkaldte til et hastemøde i Generalforsamlingen, der stemte for 'øjeblikkelig humanitær våbenhvile' i Gaza."

3) Alle kongresmedlemmer og senatorer i USA bør få at vide, at de vil risikere at blive afsat, hvis de ikke offentligt giver udtryk for, at de overholder både USA's forfatning og den internationale lov, som vores nation har tilsluttet sig (herunder ICJ's afgørelser), som begge nu kræver handling for at stoppe folkemordet, før det udvikler sig yderligere. Valgte embedsmænd i andre lande bør også opfordres til at overholde deres tilsvarende juridiske og moralske forpligtelser.

Alle regeringer rundt om i verden, alle offentlige embedsmænd, er nu advaret: Det er ikke kun sådan, at de "burde have vidst", hvad der skete i Gaza på deres vagt; de ved det nu. Og historien – og en sandsynlig kommende Nürnberg-domstol – vil dømme dem derefter.

Foto: ICJ

USA, Storbritannien og Israel optrapper dræbertaktikken

Ikke korrekturlæst

3. februar 2024. Inden for den første uge efter Den Internationale Domstols (Verdensdomstolens) beslutning om, at Israel skal stoppe aktiviteterne i Gaza, som klart kan betegnes som folkedrab (i juridisk forstand), har Israel, USA, Storbritannien og en flok støtter optrappet både de umiddelbare drab i de palæstinensiske områder og også de regionale stridigheder, som kan resultere i verdenskrig. Anglosfæren tager alle dødbringende midler i brug på vegne af deres morderiske "regelbaserede orden": bombning, mobning i FN og bevidst afskæring af ressourcer til desperate mennesker.

Selvom det er farligere, gør det dem mere sårbare over for nederlag. Maksimal, hurtig indsats fra enkeltpersoner og grupper overalt kan være afgørende, da hele verden ser på. Ved afslutningen af det ugentlige møde i Den Internationale Fredskoalition i går opfordrede Schiller Instituttets leder Helga Zepp-LaRouche folk til at intensivere: Kræv en våbenhvile i Gaza, kræv en genoprettelse af UNRWA's (FN's Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge) funktion og humanitær hjælp af enhver art.

Den 2. februar bombede USA 85 mål på syv lokaliteter i det østlige Syrien og vestlige Irak og udtalte, at "dette er starten" på mere, som de erklærer er gengældelse mod Irans stedfortrædere for tre amerikanske soldater, der blev dræbt den 28. januar i Syrien-Jordan-regionen, hvor der ikke er nogen begrundelse for, at amerikanske styrker overhovedet er til stede. Team Biden gentager den hule påstand om, at amerikanske angreb ikke vil gå ind i Iran, blot bombe alle andre steder. Storbritannien meddelte i dag sin "uforbeholdne" støtte til USA's ret til at udføre disse angreb.

Tidligt i morges, og igen sent på dagen, bombede USA og Storbritannien sammen Houthis-anlæg i Yemen, hvilket angriberne erklærer udelukkende er for at beskytte deres skibsfart i regionen, og ikke har noget at gøre med Israels drab i Gaza. Aftenens luftangreb ramte angiveligt 36 mål på 13 steder i seks provinser. Den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin hyldede angrebet som en "kollektiv aktion", der ikke kun involverede Storbritannien, men også Australien og Canada, Holland og Danmark samt Bahrain.

I selve Gaza blev ressourcerne i sidste uge beskåret med over to tredjedele til UNRWA, som i trekvart århundrede har været den vigtigste livlineorganisation med ansvar for husly, vand, uddannelse og andre fornødenheder til palæstinenserne, som hele tiden har været forhindret i at etablere deres egen uafhængige stat. USA, Storbritannien og 16 andre lande suspenderede deres støtte til UNRWA, hvilket de begrundede med Israels ikke-undersøgte beskyldninger til USA om, at nogle palæstinensere, der arbejdede for UNRWA, var involveret i Hamas' grusomheder mod Israel den 7. oktober.

Endelig gik USA imod et initiativ fra Algeriet i FN, og i forlængelse heraf gik de imod hele Den Arabiske Liga med 22 nationer i går, for at modsætte sig gennemførelsen af Den Internationale Domstols kendelse fra 26. januar om, at Israel skal ophøre med folkemorderiske aktiviteter i Gaza.

Rækkefølgen af diplomatiske begivenheder: Algeriet, som er nyt medlem af FN's Sikkerhedsråd fra og med i år, krævede et møde i FN's Sikkerhedsråd for at diskutere gennemførelsen af ICJ's afgørelse fra den 26. januar, hvilket møde blev afholdt den 31. januar; og på det tidspunkt sendte Algeriet teksten til en resolution fra FN's Sikkerhedsråd i omløb, som opfordrede til at øge den humanitære bistand og lignende foranstaltninger. (Teksten er indtil videre ikke offentliggjort).

Den 1. februar blev Algeriets fulde tekstudkast sendt til alle de 14 andre medlemmer af FN's Sikkerhedsråd. Allerede dagen

efter, den 2. februar, meddelte den amerikanske ambassadør Linda Thomas-Greenfield, at USA modsætter sig Algeriets initiativ. Ifølge FN's Sikkerhedsråds protokol betyder det, at resolutionen vil mislykkes, hvis og når udkastet kommer til afstemning, fordi en enkelt nej-stemme blandt de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd er nok til at få en resolution til at mislykkes.

Derfor øger USA, med Storbritannien "standhaftigt" ved sin side, angrebene i hele regionen og modsætter sig ethvert diplomatisk forsøg på at finde en løsning og vise medfølelse. USA's udenrigsminister Antony Blinken har dette mandat, når han i dag tager på sin femte rejse til regionen, hvor han frem til den 8. februar besøger Saudi-Arabien, Egypten, Qatar, Israel og Vestbredden.

I Gaza er der mindst 100.000 døde, sårede, savnede eller formodede døde, og dertil kommer over 2 millioner i dårlig helbredstilstand. Sådan blev situationen beskrevet i går på Verdenssundhedsorganisationens ugentlige møde af WHO's administrator for Gaza, Dr. Rik Pepperkorn, der talte fra Jerusalem. Disse 100.000 er 4,3 % af Gazas samlede befolkning.

Vi er nødt til at handle.

Foto: UN Photo/Mark Garten

Grusom optrapning mod Gaza skaber et enormt potentiale

for forandring

Feb. 1, 2024 (EIRNS) – Den modbydelige beslutning fra USA, Storbritannien, Tyskland, Italien, Holland og Schweiz om at suspendere deres finansiering af FN's hjælpeorganisation for palæstinensiske flygtninge (UNRWA), som er den vigtigste leverandør af hjælp til den belejrede befolkning i Gazastriben, og bekræftelsen fra IDF-kilder om, at Hamas' tunneler bliver oversvømmet med vand, tegner tilsammen et billede af mord og tvangsforflytning.

“Domicilet” i Gaza – ødelæggelsen af steder at bo – som The Guardian på slående vis har dokumenteret i visuel form, fortæller om en vision for Gaza, som kun omfatter få palæstinensere, hvis overhovedet nogen.

Den verdensomspændende vrede og fordømmelse af Israels militære politik, som Den Internationale Domstol med overvældende flertal kendte skyldig i et sandsynligt folkedrab, vil ikke aftage.

Det er ikke et problem, der vil forsvinde, som kan skubbes ind under gulvtæppet, som kan udskydes.

En føderal dommer i Californien, som blev tvunget til at afvise en sag mod Biden og to af hans embedsmænd på grund af inhabilitet, beklagede: “Der er sjældne tilfælde, hvor det foretrukne resultat er utilgængeligt for domstolen. Dette er en af disse sager.” Dommeren konkluderer: “Domstolen er begrænset af tidligere sager og opdelingen af vores koordinerede regeringsgrene til at afholde sig fra at udøve myndighed i denne sag. Men som ICJ afgav kendelse om, er det sandsynligt, at Israels adfærd kan sidestilles med folkedrab. Denne domstol bønfalder de sagsøgte om at undersøge resultaterne af deres uforbeholdne støtte til den militære belejring af palæstinenserne i Gaza.”

Tidligere står der i kendelsen: “Både sagsøgernes ubestridte

vidneudsagn og den ekspertudtalelse, der blev fremlagt under høringsen om disse begæringer, samt udtalelser fra forskellige embedsmænd i den israelske regering tyder på, at den igangværende militære belejring i Gaza har til formål at udrydde et helt folk og derfor sandsynligvis falder ind under det internationale forbud mod folkedrab." Dommeren erkendte, at "denne domstol er forpligtet til at holde sig inden for grænserne af sin retslige kompetence," men insisterede på, at "det er ethvert individs forpligtelse at konfrontere den nuværende belejring af Gaza."

Den regionale presse, herunder i Saudi-Arabien, spreder budskabet om handlinger i USA, Israels største støtte, der går ind for våbenhvile. Rapportering om den afgørende stemme fra Chicagos borgmester til fordel for en opfordring til våbenhvile hjælper verden med bedre at forstå meningsforskellene i USA og isolationen af synspunktet fra Washingtons såkaldte Beltway.

I mellemtiden er hele verden under forandring. Kina er blevet den første nation, der har accepteret en ambassadør fra Taliban-regeringen i Afghanistan. De Forenede Arabiske Emirater har netop indviet en ny dollarfri finansiel platform ved at betale Kina med en digital version af de Forenede Arabiske Emiraters dirham.

NATO's nationer kan og skal deltage i den forandring, der fejer hen over verden, hvor et nyt paradigme for politik og økonomi giver mulighed for at undslippe imperiernes og oligarkiernes verden og gøre op med sådanne barnlige ting for altid.

En meget synlig demonstration af dette potentiale ses i de enorme forsamlinger af landmænd over hele Europa, herunder omkring 1.300 i Bruxelles for at udfordre EU-bureaukraterne, som støt har øget anti-landmands- og anti-fødevarerpolitikken. Der er allerede opnået nogle indrømmelser, men landmændene, der lever af at producere og skabe mad, der kan brødføde

mennesker, er ikke tilfredse med halvhjertede tiltag.

Intet mindre end en afvisning af malthusiansk anti-vækst "grøn" politik vil være nok!

Vil den indsigt i fysisk økonomi, som landmændene giver befolkningerne i deres nationer gennem deres handlinger, spille en rolle som drivkraft for en økonomisk renæssance med stigende produktivitet? En renæssance med voksende niveauer af stadig mere koncentreret energi, som gennem det syntetiske miljø, der skabes af avanceret infrastruktur, bringes i anvendelse på den potentielle arbejdskraft?

En sådan mission kan forene nationerne i det såkaldte Globale Nord og Globale Syd, nationerne i de "udviklede" og "udviklende" sektorer.

Betingelserne er til stede for at opgive fejlslagne aksiomer. Hvordan vil du agere for at fremme udviklingen af en metode til at erstatte dem?

Foto: UNRWA Facebook page

Helga Zepp-LaRouche ved Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 35

Ikke korrekturlæst

Fredag den 2. februar 2024.

ANASTASIA BATTLE: Velkommen, alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition; det er vores 35. møde i træk,

vi har ikke misset en uge. Mange af os her er virkelig dedikerede til at skabe ægte fred i verden. Jeg vil gerne byde jer alle velkommen, især dem, der er nye. Jeg vil bestemt opfordre nye mennesker til at springe ind i dag og introducere sig selv, og hvilken organisation de er med i. Mit navn er Anastasia Battle; jeg vil være mødeleder. Med mig er også mine medmoderatorer, Dennis Small og Dennis Speed.

Vi kommer til at have omkring en times forberedte rapporter og præsentationer fra forskellige mennesker rundt om i verden. Derefter har vi en åben diskussion. Jeg vil gerne indlede den med min kære ven, Helga Zepp-LaRouche, som er initiativtager til Den Internationale Fredskoalition og grundlægger af Schiller Instituttet. Vi har gang i en masse lige nu; mange af jer har sikkert fået den e-mail, jeg sendte ud om, hvad der foregår med hensyn til folkemordet i Gaza. Helga indleder samtalen her.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig byde jer alle velkommen. Jeg tror, alle er klar over den ekstraordinære, hidtil usete optrapning af situationen i Gaza, hvor vi havde den historiske afgørelse fra Den Internationale Domstol den 26. januar, hvor domstolen i en foreløbig afgørelse fastslog, at der er sandsynlige grunde til at antage, at folkedrab finder sted. De definerede en hel række foranstaltninger, som Israel skulle gennemføre for at afhjælpe situationen og forhindre folkedrab, herunder en massiv forøgelse af den humanitære bistand, forhindre yderligere forværring af situationen gennem udveksling og lignende ting. Derefter gav domstolen Israel fire uger til at rapportere tilbage til domstolen om succesen med gennemførelsen af disse foranstaltninger. Det var klart; det var en historisk beslutning; det var virkelig en lettelse, at retfærdighed var mulig gennem den højeste domstol i verden.

Men samme aften anklagede den israelske regering 12 medlemmer af UNRWA, FN's Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge, for at samarbejde med Hamas om terrorangrebet den 7. oktober. Uden at vente på nogen uafhængig bekræftelse af denne rapport

afbrød flere regeringer, herunder USA, Storbritannien, Tyskland, Frankrig og nogle andre, straks al finansiering til UNRWA. Det betyder, at den eneste organisation, der har været ansvarlig for at levere mad, medicin og andre forsyninger, har fået stoppet sin finansiering; disse penge vil slippe op senest ved udgangen af denne måned.

Umiddelbart efter blev det forstærket ved at beskyldte 10% af alle UNRWA-medlemmer for at have bånd til Hamas. Det er at spille på folks uvidenhed, for Hamas er den valgte regering i Gaza, og hvis UNRWA eller en anden nødhjælpsorganisation vil gøre noget, er de den eneste eksisterende partner, som man kan indgå sådanne aftaler med. Men det blev selvfølgelig ikke rapporteret af de etablerede medier. Der var flere lande, som ikke skar i hjælpen; det var Norge, Irland og Spanien. Det tyske udenrigsministerium sagde, at mens de skar ned på den økonomiske støtte til UNRWA, ville de fortsætte den humanitære støtte gennem organisationer som UNICEF og nogle andre. Men det er fuldstændig bedragerisk, for hvis du ikke har nogen til at levere mad og medicin, så er det en total nedskæring.

Fire dage senere, den 30. januar, meddelte IDF så, at de ville oversvømme Hamas' tunneler [med havvand]. Dette var allerede blevet diskuteret som en mulighed i avisartikler, og flere hydrologer havde tydeligt advaret om, hvad virkningerne ville være. Hvis man oversvømmer Hamas' meget lange og talrige tunneler med saltvand, ødelægger det fuldstændig akviferen, grundvandet, i hundrede år eller mere. Det gør vandet udrikkeligt for omkring 85% af befolkningen. Under alle omstændigheder har hele IDF's politik resulteret i, at mere end 1,5 millioner palæstinensere er blevet drevet ind i et meget lille område nær Rafah. Det gør dem helt afhængige af enhver form for hjælp, som nu er afskåret. Effekten af dette er, at det, der truede med at blive en hungersnød, hvor folk ville dø af sult og tørst, nu faktisk sker i disse timer og dage.

Det er en optrapning, der er så utrolig, at det overgår

fantasien. De etablerede medier i Tyskland, for eksempel, er stort set mørklagte og har i stedet historier om årsdagen for Holocaust, om den stigende antisemitisme i Tyskland. Alle disse ting kan have en vis berettigelse, men på dette tidspunkt tjener de som en stor distraktion fra beslutningen i Haag, som aldrig rigtig blev diskuteret, eller konsekvenserne af at skære i finansieringen til UNRWA eller oversvømme tunnellerne. Der er næsten total mørklægning i pressen. Måske er der en lille smule nyheder her og der, men det kommer ikke ud i den offentlige bevidsthed.

Så jeg tror, at Israels handlinger, beskyldningerne mod UNRWA og oversvømmelsen af tunnellerne helt sikkert vil blive nævnt om mindre end tre uger, når domstolen mødes igen i Haag. De vil helt sikkert bemærke, at Israel ikke blot undlod at træffe alle de foranstaltninger, det burde have truffet for at forhindre folkedrab, som domstolen udtrykte det, men at det modsatte skete.

Nu skal vi virkelig være opmærksomme på, at eftersom de fleste af de involverede lande har underskrevet folkedrabskonventionen, er de faktisk forpligtede til at forhindre dette folkedrab, men de gør det modsatte. Hvad det vil betyde, vil jeg ikke spå om, men det kan meget vel være, at alle de regeringer, der gør disse ting lige nu, vil blive fundet medskyldige i folkedrab. Hvad det vil gøre ved den internationale orden, er igen hinsides enhver fantasi. Der er allerede mange tegn på, at Tyskland er ved at blive fuldstændig isoleret; kulturelt set trækker kunstnere sig ud af ethvert samarbejde med Tyskland. I det Globale Syd er folk forfærdede, men det vil betyde, at Vesten vil miste, eller allerede har mistet, sin moralske status, og det vil eskalere voldsomt.

Så det gør hele den strategiske situation værre, for samtidig har vi nu næsten alle forsvarsministrene i alle NATO-landene, der kommer med helt hysteriske advarsler om, at der vil være krig i Rusland om 18 måneder, om to år, tre år, fem år; det

varierer fra land til land. Men de advarer alle – og selvfølgelig NATO selv; admiral Bauer, som er leder af militærkomiteen, advarer om, at folk skal gøre sig klar til at overleve de første 36 timer af et russisk angreb ved at hamstre batterier og vand og alt muligt andet. Så en vis mængde frygt bliver indpodet. Hele denne formodede trussel om en kommende krig med Rusland kan blive, og vil sandsynligvis blive, en selvopfyldende profeti, hvis vi ikke ændrer kurs.

Jeg tror, at situationen i Ukraine set fra NATO's synspunkt er, at krigen kommer til at fortsætte i mange år, fordi EU netop her til morgen er blevet enige om et budget, der giver yderligere 50 milliarder euro til Ukraine over de næste fire år. Det ignorerer fuldstændig det faktum, at det ukrainske folk ikke er i stand til at udkæmpe en sådan krig. De har en enorm mangel på soldater, en enorm mangel på arbejdere, fordi de enten er døde eller i udlandet. Så det er en fuldstændig kynisk tilgang. Der er ingen diskussion om en diplomatisk løsning fra disse kredse.

Jeg tror, faren er, at hvis vi fortsætter med denne geopolitiske konfrontation mod Rusland og Kina, er det næsten sikkert, at situationen vil ende i en tredje verdenskrig. Jeg bør nævne, at situationen i Mellemøsten er gearet op til en mulig krig med Iran, som, hvis det kommer dertil, også kan eskalere krigen til en global krig meget hurtigere.

Jeg bør nævne, at {New York Times} i dag rapporterer, at over 800 embedsmænd, offentligt ansatte, har udsendt en erklæring, hvor de protesterer mod deres regerings handlinger. Dette inkluderer embedsmænd fra USA, Storbritannien og flere europæiske lande, hvor disse 800 embedsmænd siger, at de er forpligtet til deres lands forfatning, og at de ser den nuværende regeringspolitik som skadelig for deres landes interesser og meget farlig. De kommer ud i en bølge af protester. Så der er en vis opposition under udvikling, men jeg tror, vi virkelig er nødt til at komme til den konklusion, at vi på den ene side absolut er nødt til at gøre noget for at stoppe det, der sker i Gaza, for i de tre uger, der er

tilbage, før Haag-domstolen mødes igen, er der ikke mange palæstinensere, der kan forvente at overleve, hvis det her ikke bliver ændret. Vi har brug for en øjeblikkelig, absolut akut mobilisering gennem alle mulige kanaler, hvor vi kontakter religiøse ledere, forskellige civile organisationer, folkevalgte. Der skal ske en indgriben for at stoppe dette og genåbne situationen ved at gennemføre alle de foranstaltninger, som Den Internationale Domstol har fastsat, at Israel skal gøre for at forhindre folkedrab. Det skal gøres med det samme.

Men generelt mener jeg, at vi er nødt til at ændre hele situationens retning, for hvis du vil skabe en fjende, skal du bare blive ved med at gentage, at du er en fjende, så skaber du en fjende. Jeg tror, vi har brug for en fuldstændig forandring. Vejen ud ville være meget nem, hvis Europas og USA's befolkninger klart erklærede, at vi ønsker at samarbejde med det Globale Syd, med den Globale Majoritet, og at vi i dette samarbejde meget nemt kan finde en løsning. Det kunne ske: Det kunne ske i morgen, for jeg er 100 % sikker på, at BRIKS plus, landene i det Globale Syd, absolut ville byde en sådan gestus fra det Globale Nord velkommen. Jeg tror også, vi er nødt til at tænke alvorligt over, hvordan vi kan sætte den internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur på dagsordenen som den eneste vej ud. Men jeg vil mene, at den umiddelbare situation nu handler om at redde det palæstinensiske folk.

Afsluttende bemærkninger

Jeg vil også lige påpege, at Hamas er den valgte regering i Gaza. Hvis en hjælpeorganisation – uanset om det er Caritas eller UNRWA – opererer i et land med internationale folk, skal man altid koordinere med den regering, der har ansvaret for det pågældende sted. Så argumentet om, at 10% af UNRWA-folkene har forbindelser til Hamas, er helt forkert. Hvis man siger: "Jeg har en lastbil med mælkepulver, og jeg vil gerne køre ad den følgende vej," så skal man kontakte det embedsværk, der

har ansvaret for den pågældende vej. Jeg siger bare, at man kan fordreje ethvert udsagn til at betyde det modsatte. Desuden må vi ikke glemme, at der i mellemtiden, i de sidste tre måneder efter Hamas-angrebet i Israel, har været rapporter, selv i de israelske medier, om, at det var Netanyahu selv, der finansierede Hamas og hjalp med at opbygge det som en modvægt til Det Palæstinensiske Selvstyre, med den specifikke hensigt at gøre Hamas stærkere, så det ville umuliggøre ideen om en palæstinensisk stat.

Folk i dag tror, at man skal glemme historien i enhver konflikt og bare tro på den fortælling, der bliver lagt frem på dagen. Det er tilfældet med Gaza, og det er tilfældet med Ukraine og alle andre konflikter. Men vi har en hukommelse, for vi er ikke dumme. Det er én ting, man kan sige.

Jeg synes virkelig, vi skal tage det til os, for hvert minut, hver time – jeg så nogle af optagelserne fra andre lande, fra Kina, fra Al-Jazeera – når man ser nogle af interviewene, så er der mennesker, der sidder på jorden og løber fra sted til sted. De får at vide: "Tag mod syd, der er sikkert. Så bliver de bombet dér, jaget væk. Det er helt utroligt, hvad der sker. Så jeg synes, vi alle bør føle et personligt ansvar for at gøre dette til et bedre sted. På en måde, når man ved, hvad der foregår, er vi alle en del af en menneskelig familie, og man kan altid sige: "Hvad har jeg at gøre med Palæstina?" Men det er vores menneskelighed, vi står over for verdensdomstolen, som repræsenterer historien. Vi er alle ansvarlige for udfaldet af det, der sker. Jeg synes, at man skal tænke over det, for i dag tænker folk ikke som verdenshistoriske borgere: De har en tendens til at tænke: "Jeg har mit privatliv, og det er godt nok for mig". Men ud fra et universalhistorisk synspunkt er vi verdensborgere, og det, vi gør eller ikke gør, skaber vores historie. Det er vores ene menneskelighed og én menneskelighed.

Så jeg vil virkelig opfordre jer til at tage dette til jer. Tag disse retningslinjer, som vi måske udsender senere i dag

eller i morgen, og spred dem til andre organisationer. Du kender måske andre organisationer, der er involveret i fredsarbejde. Jeg tror, de alle har brug for denne form for fælles handling. Hvis alle de andre organisationer, som vi endnu ikke har været i stand til at få med i International Peace Coalition, også alle ville lave aktioner som denne, med det formål at lægge pres på regeringerne for at vende denne nedskæring af finansieringen til UNRWA – du kender alle navnene, jeg behøver ikke at nævne dem alle – tror jeg, vi kan gøre dette til en meget stærk kraft, og jeg tror, det er den bedste ting, jeg kan komme i tanke om i øjeblikket for at gribe ind.

Så gør venligst det allerbedste, i kan.

Kun en international mobilisering af millioner kan befri USA!

Ikke korrekturlæst

2. februar 2024

Mens du læser dette, er den uerkendte krig mod Iran, “fase tre” i Global NATO’s krig med Rusland og Kina – først Ukraine, så Gaza – ved at blive lanceret af Biden-administrationen. Tre steder i Irak og fire i Syrien blev angrebet og bombet med 125 stykker “præcisionsammunition”. Samtidig med disse angreb dukkede Biden op på Dover Air Force Base i Delaware sammen med forsvarsminister Lloyd Austin og general Charles Q. Brown, formand for generalstabscheferne, for at udtrykke respekt for de jordiske rester af sergent William Jerome Rivers, 46, fra

Carrollton i Georgia, specialist Kennedy Ladon Sanders, 24, fra Waycross i Georgia, og specialist Breonna Alexsondria Moffett, 23, fra Savannah i Georgia.

Regeringen forsøgte således kynisk at udnytte den utrøstelige sorg hos familierne til de tre amerikanske soldater, som "døde patriotisk" ved at blive dræbt unødvendigt i det nordøstlige Jordan på militærbasen "Tower 22" – præcis den slags sted, som senator Rand Paul beskrev som udelukkende egnet til at gøre amerikanske soldater til "skydeskiver", der venter på at blive angrebet. Biden og Pentagon var i stand til at misbruge de døde soldater, som allerede var forrådt af deres udsendelse i fare, en sidste gang, selv i døden. Så "Biden og de høje herrer" dukkede op i Dover, lige længe nok til at vifte med deres blodige skjorter, for at indlede endnu en fase i den globale "Great Game"-konflikt.

Man kan stoppe op og overveje, hvordan en sådan "Biden-adfærd" ser ud for den russiske præsident Vladimir Putin. Putin var ved magten på tidspunktet for USA's 11. september 2001. Tror han, den tidligere leder af den føderale sikkerhedstjeneste (FSB), på den officielle fortælling om den dag? Hvad mener Putin i kølvandet på den stadig uforklarlige 7. oktober 2023 "total fiasko for den israelske efterretningstjeneste" – en fiasko, der ikke resulterede i afskedigelse af nogen, næsten fire måneder efter angrebet? Hvad mener han om USA's, briternes og israelernes fælles indsats for at affolke Gaza? Hvad tænker Kinas Xi Jinping, mens USA annoncerer sin hensigt om at gå i krig mod "den virkelige trussel, Kina?"

Da Putin og det russiske folk for nylig fejrede 80-årsdagen for sejren ved belejringen af Leningrad den 27. januar 1944 og den sovjetiske triumf ved Stalingrad i 1943 (hvis 2,2 millioner ofre markerer det som det blodigste slag i hele menneskehedens historie), hvad må de så have konkluderet om englændernes forsætlige hukommelsestab over for disse begivenheder? "Sovjetunionen betalte den hårdeste pris: Selvom tallene ikke er præcise, anslås det, at 26 millioner

sovjetiske borgere døde under Anden Verdenskrig, herunder så mange som 11 millioner soldater. På samme tid led tyskerne tre fjerdedele af deres krigstab i kampen mod Den Røde Hær,” skrev Ishaan Tharoor i Washington Post i maj 2015. “Det var de vestlige allieredes ekstreme held, at russerne, og ikke de selv, betalte næsten hele ‘slagterregningen’ ... og accepterede 95% af de militære tab for de tre stormagter i den store alliance,” skrev den britiske historiker Max Hastings i bogen *Inferno: En verden i krig, 1939-1945*. Hvilke konklusioner ville du drage i lyset af den nuværende NATO/Rusland-“Ukraine”-krig, praktisk talt det samme militære område som for 80 år siden, hvis du var det russiske militær, hvis du var præsident Vladimir Putin, hvis du så Gaza, i kølvandet på Den Internationale Domstols afgørelse og den engelske verdens reaktion på den, som Rusland eller Kina ville se det?

“Holocaust overskygger ... planer, der omfattede endnu flere drab. Hitler ønskede ikke kun at udrydde jøderne; han ønskede også at ødelægge Polen og Sovjetunionen som stater, udrydde deres herskende klasser og dræbe titusindvis af slaviske folkeslag,” bemærker den amerikanske historiker Timothy Snyder i sin bog *Bloodlands: Europa mellem Hitler og Stalin*. Kan den kendsgerning glemmes i nutidens Rusland?

Sidste lørdag reflekterede Vladimir Putin over, at “27. januar er en af de vigtigste datoer i vores fælles nationale historie. På denne dag i 1944 ophævede soldater fra Den Røde Hær fuldstændig belejringen af Leningrad. Et år efter, i 1945, befriede de Auschwitz.” I går, på 81-årsdagen for sejren ved Stalingrad, talte Putin i Tula, lige syd for Moskva, til 600 videnskabelige arbejdere, ingeniører, journalister, læger og andre og sagde: “I dag er dagen for Ruslands militære ære. Vi markerer 81-årsdagen for nazisternes nederlag i slaget om Stalingrad. Heltene i dette slag ved Volga-floden omfattede ingeniører og arbejdere.... Du ved, jeg er kommet til at tænke på noget, der ligger mig meget på sinde, eftersom jeg er født i Leningrad. På nogle af vores fabrikker, som Putilovsky-

fabrikken, når fjenden nærmede sig værkstederne, greb arbejderne rifler eller stormgeværer og gik ud for at afværge angrebene. Når fjenden var slået tilbage, gik de tilbage til deres maskiner og genoptog arbejdet. Det var sådan, de arbejdede. Kan nogen besejre en nation som denne? Aldrig.”

Det må koldt og nøgternt erkendes, at befolkningen i USA i særdeleshed, såvel som i den transatlantiske verden, for at overleve den overhængende fare for atomkrig, en fare, som ikke vil blive erkendt af dens vrangforestillede politiske ledere i tide, må tilslutte sig den internationale offentligheds utvetydige afvisning af folkedrab, som det “sandsynlige folkedrab” i Gaza nu utvetydigt er blevet belyst af Den Internationale Domstols afgørelse den 26. januar. En måde at gøre det på er at omgøre 18 nationers nedskæring af støtten til FN’s Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge (UNRWA) gennem øjeblikkelige demonstrationer og andre offentlige aktioner, uanset størrelse, i alle disse nationer. Indtil videre er der ikke påvist nogen gyldighed i anklagerne mod UNRWA, som har fungeret siden 1949, som ville kræve tilbagetrækning af dets livsvigtige midler, selv hvis der var en gyldig grund til at mistænke enkeltpersoner for noget – hvilket i øvrigt endnu ikke er bevist. UNRWA-personales kontakt med Hamas er ikke bevis for noget som helst. Eftersom Hamas har været den juridisk anerkendte regering i Gaza siden 2005, ville det være teknisk såvel som fysisk umuligt for nogen administration eller udbetaling af hjælp i Gaza at være blevet udført, uden at UNRWA havde været i kontakt med Hamas, som er regeringen i det besatte Gaza-område.

I USA skal de 200 kongresmedlemmer, der har fordømt Sydafrika for overhovedet at anlægge sag mod Israel, ud over at gribe ind for straks at genoprette UNRWA’s finansiering, anklages for deres medvirken til at fremme de forhold, der f.eks. kan muliggøre den umiddelbart forestående død af måske så mange som 50.000 palæstinensiske børn, der er ved at komme til verden. Titusinder af disse børn og deres mødre kan dø i de

kommende dage og uger, berøvet mad og andre fornødenheder, direkte som følge af den "beklagelige nødvendighed", at de ifølge Netanyahu-regimet skal henrettes i "den israelske ret til selvforsvars navn." Sejren i denne uge for en resolution om våbenhvile i Chicagos byråd, selvom den er lille, viser også amerikanerne, hvordan en demokratisk proces kan og bør fungere i en suveræn republik.

Wall Street Journals overskrift som svar – "Chicago stemmer på Hamas" – viser ikke blot galskaben, men også panikken hos en engang så intelligent elite. Er de ikke klar over, at der bliver nødt til at være et forlig, der involverer Hamas – medmindre der sker en masseudryddelse? Som rapporteret nedenfor: "Hamas studerer stadig den Qatari-mæglede gidselaftale, men ... Hamas insisterer på en permanent våbenhvile for gidselaftalen, og blandt de tusindvis af palæstinensiske fanger, der skal løslades, er Marwan Barghouti og lederen af PFLP, Ahmad Saadat." Netanyahu, som er modstander af en palæstinensisk stat, vil gøre alt for at forhindre det.

For to dage siden sagde den sydafrikanske udenrigsminister Naledi Pandor til journalister: "Vi mener, at afgørelsen (fra Den Internationale Domstol) gør det klart, at det er sandsynliggjort, at der finder folkedrab sted mod det palæstinensiske folk i Gaza. Dette pålægger nødvendigvis alle stater en forpligtelse til at ophøre med at finansiere og lette Israels militære handlinger, der, som domstolen har påpeget, sandsynligvis er folkedrab." Hun sagde også: "Jeg kan ikke være uærlig. Jeg mener, at domstolens afgørelser er blevet ignoreret. Hundrevis af mennesker er blevet dræbt i de sidste tre eller fire dage. Og Israel mener tydeligvis, at de har ret til at gøre, som de vil."

Om tre uger vil Israel, og verden, have et historisk møde. De 30 dage vil være gået, og Israel vil enten have efterkommet IJC eller højst sandsynligt ikke have gjort det. Hvad vil verden så gøre? Det vil ikke være muligt at gå tilbage fra

sandhedens øjeblik. Men mens det øjeblik nærmer sig, dør palæstinenserne; spædbørn, inklusive de ufødte, sulter ihjel. Det har ikke forhindret malthusianerne i NATO i at forsøge at slå dem ihjel. Individuelle byrådsmedlemmer, individuelle lovgivere, individuelle advokater, individuelle uafhængige kandidater til embeder som New Yorks LaRouche uafhængige amerikanske senatskandidat Diane Sare er trådt frem. Men nu er det tid, og det er alle de folkevalgtes pligt, at handle. På hvilken side af historien vil du stå?

Foto: EIR

Israels sponsorer reagerer på verdens krav om at stoppe folkemordet ... ved at optrappe forbrydelsen

31. januar 2024

Den 26. januar afsagde Den Internationale Domstol (ICJ) i Haag en bindende kendelse om, at Sydafrika havde fremlagt en " troværdig sag" om folkedrab begået af Israel, og beordrede desuden, at Israel øjeblikkeligt skulle indstille alle sådanne handlinger i Gaza, mens en fuld undersøgelse blev gennemført. ICJ krævede også, at Israel indgav en statusrapport til domstolen inden for 30 dage.

Reaktionen fra de britiske og amerikanske kontrollører af Israels Netanyahu-regering har været at fordoble den folkedrabsforbrydelse, som de er anklaget for – næsten som om de vil afslutte arbejdet med at udslette 2,3 millioner

palæstinensere i Gaza, inden måneden er omme.

For det første: Samme dag som ICJ afsagde sin kendelse, den 26. januar, afslørede den israelske regering på dramatisk vis et hemmeligt dossier, der angiveligt indeholdt "beviser" for, at et dusin medarbejdere fra UNRWA (FN's Hjælpeorganisation for palæstinensiske flygtninge i Mellemøsten) havde deltaget i Hamas' angreb på Israel den 7. oktober. Selvom der ikke er blevet offentliggjort nogen beviser for beskyldningerne, gjorde udenrigsminister Blinken alt hvad han kunne for hurtigt at puste anklagerne op ved at forsikre, at beviserne fra Israel er "meget troværdige", og i alt 15 lande – anført af USA, Storbritannien og Tyskland – suspenderede øjeblikkeligt al finansiering af UNRWA. Dette FN-agentur er den vigtigste kilde til humanitær hjælp til palæstinenserne; uden det vil truslen om hungersnød i Gaza blive til en faktisk hungersnød.

Rep. Alexandria Ocasio-Cortez (D-NY) udtrykte det enkelt: "At afbryde støtten til @UNRWA – den primære kilde til humanitær hjælp til mere end 2 millioner gaza-indbyggere – er uacceptabelt. Blandt en organisation med 13.000 FN-hjælpearbejdere er det uforsvarligt at risikere, at millioner sulter på grund af alvorlige beskyldninger mod 12 personer."

For det andet: Knap fire dage senere, den 30. januar, meddelte Israels forsvarsstyrker (IDF) offentligt, at det israelske militær oversvømmede Hamas' tunneler i Gaza med havvand. Formålet er ikke kun at dræbe alle i tunnellerne, både Hamas og gidsler; det vil også gøre hele regionen ubeboelig for mennesker, dyr og planter i årtier fremover. Den 23. december 2023 bragte det britiske dagblad Guardian en kommentar fra en ekspert i hydrologi, der har arbejdet i Palæstina for FN, Mark Zeitoun, direktør for Geneva Water Hub og professor ved Geneva Graduate Institute. Hvis man pumper havvand ned i den porøse sandjord i Gaza, vil det uundgåeligt sive ned i det grundvandsmagasin, som de 2,3 millioner indbyggere er afhængige af for at få omkring 85 % af deres vand, hævdede Zeitoun. "At oversvømme ferskvandsmagasinet med havvand vil

være i strid med alle de normer, menneskeheden nogensinde har udviklet, herunder de miljømæssige sider af international humanitær lov/krigsregler og de seneste principper om beskyttelse af miljøet i forbindelse med væbnede konflikter og alle de fremskridt, der er gjort i retning af at kriminalisere skade på det naturlige miljø: miljømord.”

“Det ville ødelægge levevilkårene for alle i Gaza,” sagde Zeitoun. “Jeg siger livsbetingelserne, fordi jeg mener, at det er et af elementerne i folkedrab i henhold til FN-konventionen, den delvise eller fuldstændige fysiske ødelæggelse af de betingelser, der er nødvendige for et folks liv.”

Netanyahu-regeringen – som ikke kunne gøre det, den gør nu, uden opbakning fra Washington og London – var aktivt involveret i disse folkedrabsforbrydelser, selv da FN's Sikkerhedsråd mødtes den 31. januar for at diskutere, hvordan man kunne sikre den “bindende virkning” af ICJ's beslutning om, at Israel skulle stoppe blodbadet. Hver dag, der går uden denne håndhævelse, betyder endnu en dag med folkedrab, som menneskeheden vil bære på sin samvittighed. Vi opfordrer jer derfor til at deltage i International Peace Coalitions ugentlige møder hver fredag morgen for at slutte jer til andre rundt om i verden, som også føler sig tilskyndet til at handle.

Der er også bredere strategiske konsekvenser. Verden bevæger sig mod bristepunktet på flere fronter, advarede Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche i dag, som ikke kan holde. Disse inkluderer Gaza og den omsiggribende krig i Sydvestasien; den voksende protestbevægelse af landmænd og bredere lag af befolkningen i Europa; det farligt eksplosive miljø, der piskes op omkring grænse-krisen i USA, midt i præsidentvalgkampen; og selvfølgelig det underliggende sammenbrud af hele det vestlige finanssystem, som er den egentlige årsag til alle de andre kriser.

Det, Israel nu gør med amerikansk, britisk og tysk opbakning, vil ikke blive glemt af nationerne i det Globale Syd, uddybede Zepp-LaRouche, og kan føre til et ødelæggende brud mellem Nord og Syd. Det, menneskeheden har brug for, er ikke en sådan splittelse, men at nationerne i Nord og Syd samarbejder om en politik for fælles højteknologisk fysisk-økonomisk udvikling, som Lyndon LaRouche arbejdede for i et halvt århundrede – og gid fanden havde Wall Streets og City of Londons spekulative gældsboble. Møderne mellem BRIKS-Plus-nationerne vil have dette spørgsmål på deres dagsorden i løbet af 2024, og de er de naturlige allierede for den voksende anti-krigsbevægelse og andre demonstranter i Nordens nationer.

Foto: ICJ

Schiller Instituttets webcast dialog med Helga Zepp-LaRouche: Din stemme skal høres nu!

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 31. januar 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 31. januar 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål eller kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Mens vi mødes, er FN's Sikkerhedsråd ved at træde sammen for at behandle en anmodning fra Algeriet om, at FN's Sikkerhedsråd stopper Netanyahu-regimets handlinger, som er i centrum for den sydafrikanske sag ved Den Internationale Domstol i henhold til konventionen om folkedrab fra 1948. Der er en stærk udtalelse fra pastor Munther Isaac fra den evangelisk-lutherske kirke i Betlehem, Palæstina, som kaldte Den Internationale Domstols udtalelse et "vendepunkt". Bare et par sætninger fra hans udtalelse. Han sagde: "Gaza er i sandhed verdens moralske kompas lige nu... Enten retfærdiggør man folkedrab, eller også står man virkelig for medmenneskelighed og solidaritet med de undertrykte."

De første to spørgsmål vedrører ICJ's afgørelse af 26. januar. Det første er: "Ser du denne afgørelse som en mulighed for at genoprette princippet om ansvarlighed i internationale relationer?" Og det andet spørgsmål: "Lægger det ikke et enormt pres på USA, Storbritannien og Tyskland for at trække deres støtte til Netanyahu og Israel tilbage?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, vi vil se svaret på disse to spørgsmål senere i dag, for hvis du erindrer det, siger den foreløbige afgørelse fra Haag-domstolen, at der er sandsynlige grunde til folkedrab, og at alle relevante kræfter skal gøre alt for at forhindre dette folkedrab. Så søgelyset er naturligvis rettet mod USA, fordi de har været de største leverandører af våben og penge; Storbritannien, som har stået i spidsen for at fremme den nuværende politik; og Tyskland, som i et anfald af sindssyge har besluttet helt at fordreje sin skyld over Holocaust for nu at vende det blinde øje til, hvad der foregår i Gaza, hvilket er en utrolig fordrejning af virkeligheden.

Så jeg tror, at vi i sidste ende vil se, om disse tre nationer er i stand til at lære noget. Jeg mener, at hvis regeringerne ikke er i stand til at gøre det, vil det være til skade for hele befolkningen i disse lande. Men jeg tror, at bortset fra den umiddelbare skæbne for de mennesker, der befinder sig i

denne utrolige situation i Gaza, hvis liv afhænger af resultatet af det, der sker i dag, så er der noget meget større på spil: Og det er, at det næsten er forbløffende, at magtarrogancen i den tidligere ubestridte unipolære verdensorden, som mildest talt var baseret på en dramatisk form for eurocentrisme, og det gælder også USA; og da det er en europæisk kultur, kan man sige, at det eurocentriske verdenssyn også dominerede USA, og det er det mildeste, man kan sige, at det gør folk blinde for at indse, hvilken indvirkning hele denne situation har på resten af verden. For jeg er helt sikker på, at Sydafrikas handling og nu den algeriske regerings indgriben bliver fulgt af alle, i Afrika, i Latinamerika, i Asien og selvfølgelig i mange europæiske lande.

Der er også en anden meget interessant artikel i Chatham House, tænketanken RIIA i London, hvor de dybest set siger, at det ikke kun er Gaza-situationen, der afgøres, men den regelbaserede ordens skæbne, og det er det, jeg hele tiden har tænkt: At hvis disse tre landes moralske svigt fortsætter, kan det være det sidste søm i kisten for denne orden.

Så jeg er overbevist om, at vi befinder os ved et vendepunkt, og man kan kun håbe, at de mange mennesker, der mobiliserer sig i USA, og der var et meget interessant program med de tidligere CIA-analytikere Larry Johnson og Ray McGovern fra VIPS, som blev interviewet af dommer Napolitano, hvor Johnson bemærkede, at måske alle disse protestmøder, der har fundet sted i mange amerikanske byer, universiteter og så videre, og at præsident Biden i stigende grad er blevet mødt af demonstranter med kælenavnet "Genocide Joe", at det har en effekt, og at han er meget tyndhudet, og at han ikke kan klare det længere.

Jeg tror, at alt vil blive afgjort, hvis USA, Storbritannien og Tyskland tager sig sammen og grundlæggende er enige i, hvad den algeriske bevægelse handler om, det vil være en slags geometri; men jeg tror, at hvis de holder fast i deres linje,

vil vi se en meget hurtig acceleration af opløsningen af denne regelbaserede orden.

SCHLANGER: Helga, vi har to spørgsmål fra London om netop dette emne. Det første spørgsmål lyder: "Mens krigen i Gaza fortsætter, med yderligere 200 døde i går, er det så ikke et tegn på Israels afvisning af de foreløbige afgørelser fra Den Internationale Domstol?" Og den anden spørger henviser til bosætternes møde i Jerusalem, hvor medlemmer af den israelske regering, Itamar Ben-Gvir, Bezalel Smotrich og andre talte til støtte for at bygge nye bosættelser i Gaza – er det ikke også en overtrædelse af ICJ's afgørelse?

ZEPP-LAROUCHE: Der er en yderligere kendsgerning, og det er, at nyheden kom i morges om, at Israel er begyndt at oversvømme tunnellerne i Gaza. Hvis det bekræftes, og det ser det ud til, at det sker, er det en absolut optrapning og en fordobling af den folkemorderiske tendens, for det var en stor debat før, at hvis man oversvømmer tunnellerne, gør man det med havvand, hvilket betyder, at man ødelægger jorden, man ødelægger muligheden for at genopbygge Gaza i nogen form, så folk kan leve der.

Så det ser ikke særlig godt ud, og jeg kan kun håbe, at de tre andre regeringer viser tegn på, at de anerkender, at det er det overordnede anliggende for den internationale orden, der er ved at blive afgjort.

SCHLANGER: Det næste spørgsmål, som følger op på det, er der nogen antydning af, at Det Hvide Hus er klar over, at dets politik forværrer forholdet mellem USA og det Globale Syd, og at dette fremskynder de beslutninger, der bliver truffet i retning af et muligt brud med dollaren og med det vestlige finansielle system?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har ikke set et sådant tegn. Faktisk talte jeg med en bekendt den anden dag, og vi undrede os over, at det er så utroligt, at ikke bare USA's, men også Europas

magthavere, mens alt det, der sker lige nu, bøndernes masseprotester, befolkningernes omvæltninger rundt om i verden fra Argentina til Europa til grænsen mellem USA og Mexico, kan tilskrives Vestens fejlslagne politik. Afdollarisering er en reaktion på sanktionerne og konfiskeringen af russiske aktiver, afghanske aktiver og andre landes aktiver, så hvis der skabes en ny valuta, vil det være en reaktion på noget, som USA og muligvis Europa har gjort, fordi europæerne nu også overvejer at konfiskere nogle af de russiske penge, der er i europæiske banker, hvilket selv Den Europæiske Centralbank advarer imod. Men på trods af, at alle disse udviklinger er en slags modreaktioner på vestlig-amerikansk-europæisk politik, synes etableringerne at være fuldstændig ude af stand til at reflektere over, at de måske fejler, og at de måske er nødt til at ændre deres politik. Nej, det gør de ikke! Det modsatte synes at være tilfældet: De cementerer deres position og tror på en eller anden måde, at mere af det samme vil føre til et andet resultat, hvilket Albert Einstein sagde var meget dumt. For hvis man fejler én gang, skal man ikke forsøge at gøre det samme i håb om, at man får et andet resultat.

Jeg tror, at ideologierne hos de fleste af disse mennesker er så indgroede, at fornuften ikke trænger ind i deres sind, og derfor finder jeg det ret interessant, at denne ene artikel optræder i Chatham House, for det er tydeligvis et af centrene for denne politik.

SCHLANGER: Samtidig er der andre folk i Chatham House, i Atlantic Council og lignende, som insisterer på, at europæerne efter Ramstein-mødet i sidste uge skal fortsætte strømmen af våben til Ukraine; de fortsætter med at tale om "truslen" fra Rusland, Steadfast Defender 2024 er ved at blive lanceret; så det lader til, at regeringerne i Europa ikke har forstået budskabet.

ZEPP-LAROUCHE: Nej, jeg tror faktisk, at der er et EU-møde i morgen, hvor man skal diskutere behovet for at presse denne pakke på 50 milliarder til flere våben til Ukraine igennem, og

i betragtning af at både Ungarn og Slovakiet grundlæggende har sagt, at de er absolut imod dette, overvejer EU nu alvorlige straffeforanstaltninger mod Ungarn. Der er rapporter om, at de endda planlægger på spektakulær vis at annoncere, at de vil afbryde al støtte, alle de EU-penge, som Ungarn er berettiget til, og at dette vil medføre et enormt fald i valutaen og et enormt tab af arbejdspladser. Dermed vil de dybest set sætte en skræk i livet på alle andre lande, der måtte ønske at afvige fra EU's politik.

Hvis det sker, er det en forudsigelig udvikling, at samhørigheden i EU, som i forvejen ikke rigtig er til stede, vil gå yderligere i opløsning. Jeg mener, hvis man behandler sine egne medlemslande, i dette tilfælde Ungarn, som en paria og som et land, der skal straffes med den hårdeste økonomiske krigsførelse, så sår man frøene til ødelæggelse i selve EU's struktur. Så lad os se, hvad de gør.

SCHLANGER: Vi har nogle flere spørgsmål, som kom ind tidligere. Vi talte lige om Ungarn-spørgsmålet. Den faste seer Munashe skrev ind: "Hvad er de ultimative konsekvenser af EU's forsøg på at afpresse Ungarn? Og hvad med Biden-administrationens tiltag for at begrænse leverancerne af flydende naturgas (LNG) til Europa?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, i sidste ende vil folk vågne op og se, hvad der sker. Se på situationen: Seymour Hershs artikel om antagelsen angående, hvem der var ansvarlig for sabotagen af Nord Stream-gasrørledningerne, på trods af alle anstrengelserne for at finde på nogle dækhistorier, fungerede det efter min og mange andre menneskers mening ikke. Folk tror stadig på Seymour Hershs historie om, at det var den amerikanske regering, der udførte sabotagen med det strategiske, geopolitiske mål at drive en kile ind mellem Rusland og Tyskland for evigt, at det er den egentlige historie. Da gassen fra Rusland efterfølgende blev afbrudt, delvist fordi EU ønskede det, var det ikke Rusland, der afbrød de resterende gasforsyninger. Energikrisen i Tyskland

tredoblede energipriserne og fik mange middelklassevirksomheder, små og mellemstore virksomheder, restauranter, håndværkere og meget energiafhængige industrier som papir, aluminium og andre til at gå fallit. Så indvirkningen på Tyskland er katastrofal. Tyskland er det eneste land i EU, der lige nu oplever et større økonomisk kollaps, og det trækker selvfølgelig de andre europæiske lande med ned på grund af den tyske økonomis betydning i EU, så Europa lider virkelig og betaler en meget høj pris. Og landmændenes protester, som dybest set breder sig – nu slutter håndværkere sig til, lastbilchauffører slutter sig til; landmændenes protester spredt sig over hele Europa, Italien, Spanien, Frankrig, Holland, og de tyske protester bliver mere målrettede – alt dette er et resultat af denne sabotage af Nord Stream-rørledningerne.

Og nu siger Biden: Åh, jeg har lige opdaget, at LNG er dårligt for klimaet! Jeg mener, det er virkelig at gnide salt i såret. Han truer med at afbryde forsyningerne til Tyskland. De betalte os dybest set for at bygge meget dyre, nye terminaler i Østersøen, på Rügen og andre kystnære øer, meget økologisk skadeligt, en masse biodiversitet er blevet negativt påvirket af det. Hvor var De Grønne, da det kom til at beskytte fisk og andre organismer mod disse terminaler og deres konstruktion? Selvfølgelig viste de endnu en gang, hvor komplet falske de er! Og nu vender Biden sig om og siger: "Åh, undskyld! Der var noget med klimaet, det havde jeg glemt."

Jeg tror, man kan presse det til det maksimale udmattelsespunkt. Men jeg tror, at udmattelsespunktet er nået, og konsekvenserne af alle disse politikker er i opløsning. Og der er ikke engang mere tale om venskab – glem det, ikke engang partnere i alliancen. Og det er selvfølgelig meget problematisk, for det er ikke en strukturpolitik, det er simpelthen kaos og ødelæggelse.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Wien, som også handler om protesterne i Europa. Spørgeren spørger: "Når

landbrugsprotesterne spreder sig over hele Europa og nu til Sydeuropa, kan det så tvinge de folkevalgte til at ændre sig i forhold til EU's grønne politik? Eller er de så ideologisk engagerede, at de vil handle på måder, der vil ruinere landbrugssektoren og ødelægge Europas fødevareforsyning?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, der foregår noget andet, og det er, at der netop i dag eller i går blev offentliggjort et såkaldt brandalarm-brev til regeringen, underskrevet af 50 store virksomheder, der insisterer på, at regeringen skal gennemføre den Grønne Aftale meget hurtigere. Og de henviser til landmændenes socialt eksplosive udvikling – de nævner ikke landmændene, men det er tydeligt, at det er dem, de henviser til – og de forsøger at lægge pres på regeringen for at få den Grønne Aftale hurtigere igennem og fjerne de bureaukratiske forhindringer, der står i vejen for den. Så dette er et åbenlyst forsøg fra klimalobbyen, fra de spekulanter, der tjener på Den Grønne Aftale, på at reagere på det pres, der kommer fra landmændenes folk på gaden.

Men igen, der er en anden historie under opsejling. Jeg tror, vi nævnte det i sidste uge, men lad mig gentage det: For den historie, der nu samler sig, er, at ifølge rapporter fra nogle alternative blogs, som siger, at den tyske efterretningstjeneste, Verfassungsschutz, allerede kendte til det planlagte møde i Potsdam den 25. november, i begyndelsen af november, og at de aflyttede konferencelokalet ved at sætte en mikrofon i et ur og optog hele forløbet, og så var der på det møde nogle AfD-medlemmer og nogle identitetspolitikere fra Østrig, som angiveligt talte om at sende migranter tilbage til deres hjemlande. Tilsyneladende blev ordet "deportation" aldrig nævnt på dette møde, men så sagde medierne senere, at det, der blev diskuteret på dette møde, var en "storstilet deportation".

Men hvis man sammenligner, hvad kansler Scholz sagde dagen før, og hvad indenrigsminister Nancy Faeser sagde samme dag, hvor hun lavede en offensiv for at sende disse migranter

tilbage, så er det identisk. Der var ingen anden diskussion på dette Potsdam-møde end det, kansleren og indenrigsministeren selv sagde. OK, så meget for fakta.

Derefter lod den såkaldte korrigerende samling af undersøgende journalister denne historie blive i dåsen, på hylden, uden at bruge den. Den 8. januar var der så den store traktordemonstration, hvor mere end 100.000 traktorer blokerede de fleste motorveje, byerne, og landbrugsprotesterne startede i en hel uge og kulminerede i en stor demonstration i Berlin en uge senere. Men to dage senere, den 10. januar, blev denne ildevarslende historie pludselig lækket til medierne, og ikke nok med det, mainstreammedierne offentliggjorde hver dag det nøjagtige tidspunkt og sted for disse demonstrationer mod den såkaldte "højrefløj". Hvis jeg nogensinde har set et forsøg på at aflede opmærksomheden fra den virkelige sociale gæring – som er landmændene, lastbilchaufførerne og andre, men især landmændene! De er ærlige mennesker, de er moralske mennesker! Det er ryggraden i moralen i samfundet. For hvis du nogensinde har talt med landmænd, så er den almindelige landmand en moralsk person; han er meget hårdtarbejdende, han har en masse arbejde, han er meget kompetent. De har hver især en mellemstor virksomhed, fordi de skal organisere alt, inklusive såning, høst, forarbejdning, salg, ledelse, regnskab, ligesom enhver anden mellemstor virksomhed; og de er ekstremt dedikerede til at producere mad til folk! De finder deres moralske identitet i at gøre noget godt for samfundet. De føler sig truet af de grønne politikker, af braklægningspolitikken, 30-til-30, fra jord til bord, alle disse politikker, der ifølge den grønne ideologi tvinger dem til ikke at dyrke dele af deres jord. Så får de ikke de priser, de har brug for til at dække deres omkostninger, så mange af dem siger, at de er ved at gå fallit, og de kan allerede se de store karteller, der bare sidder og venter på, at disse små og mellemstore landbrug går fallit, så de kan opsluge dem og indlemme dem i deres kartelstruktur.

Familielandbrugenes eksistens er absolut truet, og det er det, protesterne handler om. Så det er en legitim sag, fordi disse landmænd med rette påpeger, at det, de gør, er at producere mad til hele befolkningen og derfor tjener det fælles bedste. Og hvad ser ud til at ske? Regeringen bruger møder med efterretningstjenesten til at skabe en falsk demonstration for at aflede opmærksomheden fra dette. Hvis det ikke er en skandale, så ved jeg ikke, hvad det er!

SCHLANGER: Det er tydeligvis en skandale, og vi er nødt til at lave noget skandalemageri, for det er den måde, regeringerne handler på: På samme tid censurerer de, og så forsøger de at opbygge en opposition.

Jeg har to spørgsmål mere til dig, Helga. Det ene er fra Thomas, som er stamgæst, og som spørger: "Hvad nu, hvis landene i den alliancefri bevægelse annullerede deres gæld til IMF? Ville det ikke være den bedste måde at nedbryde det neokoloniale, imperiale system på?" Og dette er delvist en reference til, hvad din afdøde mand Lyndon LaRouche foreslog i begyndelsen af 80'erne med "gældsbomben", at debitorerne kunne udløse en reaktion ved at nægte at betale gælden. Så Thomas vil gerne vide, om det er noget, de alliancefrie lande kunne foretage sig i dag?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at ordet "gælds bombe" blev opfundet af oligarkiet, for min mand talte aldrig om gældsbomben. For det, han foreslog, og det er en del af det, han gjorde sammen med den mexicanske præsident José López Portillo i 1982, var et forslag om en velordnet reorganisering af et bankerot banksystem og en uforholdsmæssig stor gæld i de latinamerikanske lande. De finansielle medier og folkene på Wall Street kaldte det en "gælds bombe", men hvis López Portillo havde fulgt min mands råd den 1. september 1982 ved at indføre kapitalkontrol og begynde at oprette en nationalbank, og hvis Argentina og Brasilien havde handlet solidarisk med ham på det tidspunkt, ville problemet have været løst. Det gjorde de desværre ikke, og Argentina måtte

betale prisen efterfølgende.

Men hvis det var blevet gjort, og der havde været en velordnet omstrukturering, en reorganisering af gælden, hvor man konverterede kortfristet gæld med høje renter til langfristet gæld med lave renter, og konverterede det til kredit til investeringer i produktive områder, ville vi ikke være i den krise, vi er i i dag.

Så i stedet for at kalde det en gælds bombe, var det i virkeligheden et forsøg på at redde banksystemet, hvilket de grådige spekulanter på Wall Street og andre steder nægtede at gøre. Og det er derfor, vi står i denne krise i dag.

SCHLANGER: Tak for den præcisering. Jeg har to sidste spørgsmål til dig, som relaterer sig til den vanvittige politiske situation i USA. Det første er: "Tror du, at dette er året, hvor det såkaldte topartisystem," som er ved at blive afsløret som hovedsageligt ét parti, "at topartisystemet kan ophæves i USA?"

Og så har vi Bob Van Hee fra Redwood, Minnesota County Commission, som spørger: "Hvad med en uafhængig liste bestående af Trump og Kennedy? Har du nogen tanker om det?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at situationen i USA er meget uforudsigelig, fordi der er så mange forskellige tendenser, der arbejder imod hinanden, og de er alle sammen umulige at få til at fungere. Se på, hvad der sker i Texas med grænsen og konflikten mellem guvernør Abbott og den føderale regering? Der er mange internationale medier, der allerede spekulerer i den kommende borgerkrig i USA; der er folk, der taler om Texas' løsrivelse fra republikken; jeg mener, det er virkelig ekstremt bekymrende, og topartisystemet er tydeligvis ikke-eksisterende.

Og jeg ved ikke, om Steven Bannons indflydelse på Trump vil gøre sig gældende, for så rejser det en masse spørgsmål om, hvad der vil ske, hvis Trump vinder valget.

Der er mange kræfter, uafhængige kandidater, som den meget vigtige senatskampagne for Diane Saxe i New York, og hun har nu en medkandidat, José Vega, som stiller op til kongressen. Der er mange andre uafhængige kandidater, som alle er imod dette – så jeg ved ikke, om det er tilstrækkeligt, for Bidens popularitet er meget lav. Jeg kan ikke engang forestille mig, hvordan de kan forestille sig at vinde under de nuværende omstændigheder.

Det er et meget vanskeligt spørgsmål, fordi der tydeligvis ikke er nogen præsidentkandidat, der har en vision om, hvordan USA kan vende tilbage til John Quincy Adams' eller Lincolns eller præsident Grants eller FDR's eller John F. Kennedys udenrigspolitik.

Med hensyn til Robert Kennedy Jr. og Trump ved jeg ikke, om det vil hjælpe meget i denne situation, for hvis vi går tilbage til det første spørgsmål, som vi diskuterede i dette program, nemlig at USA's holdning til ICJ's afgørelse, og hvad der vil ske i FN's Sikkerhedsråd i dag, i begge tilfælde, Trump og Kennedy, læner sig meget, meget op ad den israelske holdning. Og det sætter det andet spørgsmål, vi startede med, på bordet: Kan USA svare på skriget fra den Globale Majoritet, som kræver en afslutning på kolonialismen, som kræver, at retfærdigheden genindføres, og svaret på det vil afgøre, hvad der sker med den "regelbaserede orden", som vi har haft. Og jo mere det bliver klart for hele verden, at disse "regler" for det første ikke eksisterer, at de kan forbydes når som helst, og at ingen ved, hvem der har lavet dem. Jeg mener, vi befinder os virkelig på et bristepunkt, så der er lang, lang, lang tid mellem nu og valget, med mange farer og mange ændringer, der vil ske; og det er klart, at præsident Biden, da han blev spurgt, om han allerede havde besluttet sig for, hvad USA's svar ville være på drabet på disse tre amerikanske militærfolk i Sydvestasien, sagde, at han havde besluttet sig, men at han ikke ville sige, præcis hvad det var. Det er en bekymrende tanke, for hvis der er en plan om på en eller anden

måde at inkludere et større angreb mod Iran, kunne vi være i en absolut voksende fare for global krig på ingen tid, og man kan kun håbe, at præsident Biden ikke tror det.

SCHLANGER: Jeg tror, vi vil holde meget nøje øje med, hvad der kommer ud af FN's Sikkerhedsråd i dag: Det er ikke nok at se med, folk bør gå ind på LaRouche-organisationens hjemmeside for at holde sig opdateret. Abonner på vores daglige nyhedsbrev. Og Helga, nogle sidste ord for i dag?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kan kun appellere til jer om at blive aktive sammen med os! Verden er et meget, meget farligt sted, men hvis vi kan få nok mennesker i USA og Europa til at forstå, at de ikke behøver at være i opposition til det Globale Syd! Hvis folk i USA og Europa ville indse, at vi skal arbejde sammen med den Globale Majoritet af verdens befolkning, ville det være meget nemt at finde en vej ud. Min afdøde mands politik er det absolutte redskab til det, og jeg har længe opfordret til en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur i traditionen fra den Westfalske Fred, en global økonomisk udviklingsplan. Vi har mange programmer, såsom Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, som er en bog, vi udgav i 2014, og som er en plan for, hvordan vi virkelig kan bringe verdensøkonomien på en sikker kurs. Vi har planer for, hvordan vi kan løse problemet, men vi har brug for din støtte, så lad være med at læne dig tilbage, bliv aktiv og hjælp.

SCHLANGER: Vi ser frem til vores diskussion i næste uge, og i mellemtiden bør folk følge dit råd og blive aktive.

ZEPP-LAROUCHE: Vi ses i næste uge.

POLITISK ORIENTERING den 31. januar 2024 med formand Tom Gillesberg: Den Internationale Domstole: Israel, Danmark og resten af verden skal stoppe folkedrab i Gaza

Læs slutningen af Den Internationale Domstols kendelse den 26.
januar 2024:

ICJ's sammenfattende konklusion på spørgsmålet om anklager om
israelsk folkedrab

Skriv under:

Nyt borgerforslag på Folketingets hjemmeside: Danmark har
pligt til at forhindre folkedrab

Den Internationale Domstols mandat: "Det moralske univers' bue bøjer sig mod retfærdighed!

Den 30. januar 2024 (EIRNS) – Når nationen Algeriet i dag
opfordrer FN's Sikkerhedsråd til at give de netop

offentliggjorte mandater fra Den Internationale Domstol "bindende virkning", vedrørende det "sandsynliggjorte tilfælde" af folkedrab begået af det israelske militær i Gaza, vil USA og Storbritannien så nedværdige borgerne i deres respektive nationer og verden ved deres forventede veto? Det ville i realiteten være at nedlægge veto mod den næsten enstemmige afstemning i verdens højeste domstol. Vil USA og Storbritannien gøre det denne gang med henvisning til "forsvaret af retsstatsprincippet"?

Vil USA og Storbritannien, som de og andre nationer gjorde med den omhyggeligt undersøgte og detaljerede begæring fra Sydafrika, afvise de juridiske konklusioner og mandater fra panelet af dommere fra Rusland, Slovakiet, Frankrig, Marokko, Somalia, Kina, Indien, Jamaica, Libanon, Japan, Tyskland, Australien, Brasilien, Sydafrika – og USA selv – som "uden belæg"? Ud over Palæstinas sjæle vil spøgelseerne fra FN's personale, der allerede har givet deres liv i dette vanvittige virvar, holde øje, og det samme vil verdens øjne.

Nu, hvor Den Internationale Domstol (ICJ) utvetydigt har givet nationen Israel, der har underskrevet folkedrabskonventionen fra 1948, et mandat, som regeringen skal overholde inden for 30 dage efter afgørelsen den 26. januar, er det klart for ethvert fornuftigt menneske, at det udelukkende kan ske på betingelse af en permanent våbenhvile. De tarvelige forsøg fra {Wall Street Journal}, {Jerusalem Post} og andre publikationer på at hævde, at domstolen ikke udtrykkeligt foreslog nogen våbenhvile, siger mere om den nu udbredte analfabetisme i det 21. århundredes presse, end det gør om, hvad indholdet af afgørelsen klart fastslår. For eksempel, hvis selv de to første af ICJ-mandaternes seks bestemmelser tages i betragtning:

"1.) Staten Israel skal, i overensstemmelse med sine forpligtelser i henhold til konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab, i forhold til palæstinenserne i Gaza, træffe alle de foranstaltninger, der står i dens magt, for at

forhindre udførelsen af alle handlinger, der er omfattet af artikel II i denne konvention, især:

“(a) drab på medlemmer af gruppen;

“(b) at forårsage alvorlig legemlig eller psykisk skade på medlemmer af gruppen;

“(c) forsætligt at påføre gruppen levevilkår, beregnet på at medføre dens fysiske ødelæggelse helt eller delvist; og

“(d) at indføre foranstaltninger, der har til formål at forhindre fødsler inden for gruppen;” og

“2.) Staten Israel skal med øjeblikkelig virkning sikre, at dens militær ikke begår nogen af de handlinger, der er beskrevet i punkt 1 ovenfor,”

– Det burde være klart for enhver ærlig person, at disse foranstaltninger kun kan gennemføres ved en øjeblikkelig indstilling af konflikten i Gaza.

Derudover er det ikke længere til at komme uden om, at en betydelig del af de valgte repræsentanter for regeringerne i de transatlantiske lande og NATO offentligt har erklæret, at de støtter folkedrab, som det nu er blevet identificeret. Center for Constitutional Rights, National Lawyers Guild og Palestine Legal advarede i et brev den 3. november 2023 den amerikanske kongres mod at stemme for militærhjælp til Israel: “Vær opmærksom på, at hvis du stemmer for denne pakke, risikerer du at blive stillet til ansvar for at have hjulpet og tilskyndet til folkedrab, krigs forbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden i henhold til international lov, og du kan blive efterforsket og retsforfulgt ved Den Internationale Straffedomstol og i tredjelande i henhold til princippet om universel domsmyndighed.” De tilføjede også følgende fodnote: “Federal Criminal Law. I henhold til 18 U.S.C. § 1091 – som blev vedtaget for at overholde USA’s forpligtelse i henhold til folkedrabskonventionen – er enhver, der begår, tilskynder til, forsøger eller konspirerer om folkedrab i eller uden for USA, berettiget til straf. Se War

Crimes Act, 18 U.S.C. § 2441 (a) og (b).”

Ja, USA's kongres og andre amerikanske enkeltpersoner {kan} holdes ansvarlige. Det er naturligtvis det amerikanske folks opgave, ligesom det vil være opgaven for folk i alle de lande i verden, hvor regeringer forsøger at tvinge deres befolkninger til at acceptere folkedrab, som det skete for kun 80 år siden. Nelson Mandelas Sydafrikas modige holdning på vegne af menneskeheden, og derfor på vegne af palæstinenserne, må nu overtages af os alle, mens vi får det anglo-amerikanske etablisement og dets medskyldige til at afsløre sig selv over for verden. Og mens det er dem, der begår krig og folkedrab, er det os, der forhindrer det – hvis vi vælger at gøre det. Ingen såkaldt “business as usual”! Våbenhvile nu! Bring alle Nürnberg-forbrydere for retten! Husk: “Buen i det moralske univers er lang, men den bøjer sig mod retfærdighed.”

Foto: United Nations Photo | Frank van Beek

Et udbrud af offentlig fornuft

Ikke korrekturlæst.

30. januar 2024. Det har været svært at rumme den daglige nedslagning i Gaza, for slet ikke at tale om den forvarsel om en nært forestående undergang, der venter på den dag, hvor det bliver kendt, at en ny epidemi er blevet født – født ud af den dødelige blanding af 1,9 millioner fordrevne palæstinensere, hvoraf de fleste har gennemlevet en vinter udsat for elementerne, indespærret uden ordentlig næring, uden rent vand, uden ordentlig sanitet, i overfyldte midlertidige lejre.

Det tog næsten 100 dage, før et vigtigt organ i Vesten, Den Internationale Domstol, rent faktisk kunne give stemme til rædslerne og skabe mulighed for helbredelse. Fra Vestbredden identificerede pastor Munther Isaac fra Betlehem den 28. januar, hvad Sydafrika havde opnået før IJC den 11. januar: "Jeg tror, at ICJ kan blive et skelsættende punkt i vores historie, fordi det viste, hvad splittelsen er ... Jeg tror, at ICJ's drøftelser, og hvordan landene reagerer på det, tydeligt viser, hvor folk står i dag, og hvor landene står i dag. Gaza er lige nu verdens moralske kompas, og det er vigtigt, hvor folk står i forhold til det folkemord, der finder sted i Gaza lige nu. Enten retfærdiggør man folkedrab, eller også står man virkelig sammen med menneskeheden og er solidarisk med de undertrykte. For mig er dette det vigtigste moralske og etiske element i ICJ, fordi det deler vores verden."

Schiller Instituttets opråb med titlen " Den Internationale Domstols mandater: Det moralske univers' bue bøjer sig mod retfærdighed!", beskriver bestemt onsdagens drøftelser i FN's Sikkerhedsråd om en resolution, der skal holde Israel til ilden, både med hensyn til at gennemføre ICJ's juridiske ordrer om at stoppe drabene og at sende øjeblikkelig og tilstrækkelig hjælp ind i Gaza. Men det er ikke kun et spørgsmål for diplomater i FN. USA, dets repræsentanter og alle borgere får en chance for at påbegynde deres egen genopretning.

Opfordringen konkluderer: "Det modige standpunkt, som Nelson Mandelas Sydafrika indtog på vegne af menneskeheden, og derfor på vegne af palæstinenserne, må nu overtages af os alle, mens vi bringer skam over det angloamerikanske etablissement og dets medskyldige, så de afslører sig selv over for verden. Og mens det er dem, der begår krig og folkedrab, er det os, der forhindrer det – hvis vi vælger at gøre det."

Vil det være Storbritannien eller USA eller begge, der besudler sig selv med et veto mod en sådan resolution? Eller bliver onsdag måske den dag, hvor skammen bliver for stor at

bære? Og hvis nogen nedlægger veto, hvor meget mere opsat vil Generalforsamlingen så være på at rette op på tingene? Pointen er, at uanset hvad der blev gjort mod Sydafrikas befolkning i løbet af årene med apartheid, så har de formet sig selv til en moralsk kraft, der er i stand til at give verden et klart valg. Så det kan være meget sjovere, mere vidunderligt, at handle moralsk end at besudle sig selv.

Landmænd i Grækenland, Frankrig og Tyskland går forrest med traktoroptog og offentlige aktioner og siger, at det vanvittige i at udhule produktionen må høre op. Ligesom sydafrikanerne har landmændene også gjort sig selv til en moralsk kraft, simpelthen fordi de insisterede på et levebrød, som er nødvendigt for menneskeheden.

Kald det et udbrud af offentlig fornuft, eller hvad som helst – men det er en dyrebar gave, der ikke må spildes. Sørg for ikke at gøre det.

Foto: Teemu Mäntynen; CC0

Der er ingen anden udvej end en omfattende forandring

29. januar 2024

Sidste uges afgørelse fra Den Internationale Domstol (ICJ) i Haag har sat verdens dynamik i skarpt relief. Det har altid været en misforståelse at diskutere krigen i Gaza som et spørgsmål om Israels besættelse og Hamas' efterfølgende reaktion på den. Selv om det bestemt spiller en rolle, er det en kontrolleret faktor, blot en spiller på scenen i et dårligt instrueret drama. Men det er ikke desto mindre instrueret.

Dette er det egentlige emne for ICJ's afgørelse i sidste uge – ikke Israels gennemførelse af et folkemord i Gaza, men den bevidste billigelse af dette folkemord fra den udøvende parts side, som samtidig dækker sig ind under et slør af anstændighed og moralsk lederskab. Det angloamerikanske etablissement og dets "regelbaserede orden" står anklaget, uregerligt, foran verden, mere åbenlyst end nogensinde før.

Det sker på en helt lovlig måde, midt i et nærmest vildt oprør, der kommer fra alle retninger. Over hele Europa vokser en protestbevægelse af landmænd og producenter, der endelig siger, at "nok er nok", når det gælder den politik, der skubber dem mod udryddelse. I den anden ende af spektret er der en migrantkrise ude af kontrol, som griber både Europa og USA, og der er ikke meget, der tyder på egentlige løsninger. Begge kriser er dog resultatet af den samme folkemorderiske anti-vækstpolitik, blot i forskellige manifestationer.

Samtidig er NATO's krig i Ukraine endt i en blindgyde, ikke kun på grund af Ukraines kollapsende logistik, men også på grund af støtten fra de allierede. "Allierede" er her et begreb, der har fået en helt ny betydning. Det seneste i dette drama er et nyt dokument, der afslører bred støtte i EU til afpresning af Ungarn, herunder kollaps af landets markeder, valuta, lånemuligheder og jobmarked. Og efter at have sprængt Tysklands Nord Stream-rørledninger i luften i september 2022 og gjort Europa enormt afhængig af amerikansk energi, overvejer Biden-administrationen nu at begrænse LNG-kontrakter for eksport til allierede i Europa og Asien! Igen viser det "robuste" og "demokratiske" Vesten sig at være en farce.

Kombineret med disse udviklinger sætter sidste uges enorme sejr i ICJ fokus på behovet for en udluftning af de vestlige leders beskidte vasketøj og rådne tankegang – en kendsgerning, der ikke længere kan ignoreres. Er dette årsagen til Israels nylige beskyldninger mod FN's hjælpeorganisation UNRWA – beskyldninger, som nu har skræmt 14 lande til at trække støtten til den største humanitære hjælpeorganisation i

Gaza? Er dette det næste trick i ærmet fra dem, der forsøger at undvige den kugle, der i øjeblikket er på vej mod dem – og som nu bogstaveligt talt gør det umuligt at stoppe et folkemord?

Beskidte og dødbringende tricks er almindelig kost blandt fjenderne af en fremgangsrig menneskehed i dag. Uanset hvad der gøres for at forsøge at sno sig ud af denne situation, er verdens opmærksomhed uigenkaldeligt rettet mod ICJ's afgørelse og hykleriet hos dem, der prædiker om international lov. Den 31. januar vil FN's Sikkerhedsråd diskutere, om ICJ's afgørelse skal have "bindende virkning", hvilket vil betyde, at USA igen vil være den eneste, der kan nedlægge veto mod en våbenhvile og stoppe et folkemord.

I en diskussion med samarbejdspartnere i dag insisterede Helga Zepp-LaRouche på, at vi må forcere sagen og være laserfokuserede på at sætte denne barske virkelighed i rampelyset for verden. Lad dem ikke sno sig ud af det – al organisering skal gå i retning af at holde USA til ilden for at forhindre et veto i Sikkerhedsrådet. Endnu et veto fra USA er nu en stemme for folkemordet på palæstinenserne. Hvor mange amerikanere bifalder dette? Hvor mange folkevalgte godkender det? Hvor mange regeringer rundt om i verden vil fortsætte med at stå sammen med USA nu?

Zepp-LaRouche sluttede af med at sige, at situationen virkelig er ved at spidse til, og regeringerne bliver i stigende grad stillet over for udsigten til at ændre sig eller falde. "Så det kommer til det øjeblik, hvor den store forandring må ske. Et nyt paradigme er nødt til at opstå."

Foto: UN Photo/Manuel Elías

Den Internationale Domstols kendelse den 26. januar (video) og sammenfattende konklusion (tekst på dansk) på spørgsmålet om anklager om israelsk folkedrab

Kendelsen begynder 14.45 min. inde i videoen.

Den 27. januar 2024 (EIRNS) – Det følgende er det sidste afsnit, “Konklusion og foranstaltninger til vedtagelse i Den Internationale Domstols kendelse den 26. januar 2024 om “Anvendelse af konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab i Gazastriben”, om Sydafrikas retssag mod Israel for folkedrab i Gaza. Dette uddrag begynder på side 22 i dokumentet. Hele dokumentet findes her på engelsk.

I lyset af ovenstående betragtninger finder Domstolen, at der er tale om en hastesag i den forstand, at der er en reel og overhængende risiko for, at der vil blive forvoldt uoprettelig skade på de rettigheder, som Domstolen har fundet plausible, inden den træffer sin endelige afgørelse.

1. KONKLUSION OG FORANSTALTNINGER DER SKAL TRÆFFES

Domstolen konkluderer på grundlag af ovenstående betragtninger, at de betingelser, der kræves i henhold til dens statut, for at den kan træffe foreløbige forholdsregler, er opfyldt. Det er derfor nødvendigt, at Domstolen i

afventning af sin endelige afgørelse angiver visse foranstaltninger for at beskytte de rettigheder, som Sydafrika har gjort gældende, og som Domstolen har fundet plausible (se præmis 54 ovenfor).

Domstolen minder om, at den i henhold til sin statut har beføjelse til, når der er fremsat en anmodning om foreløbige forholdsregler, at angive foranstaltninger, der helt eller delvist er andre end dem, der er anmodet om. Artikel 75, stk. 2, i Domstolens regler henviser specifikt til denne beføjelse for Domstolen. Domstolen har allerede udøvet denne beføjelse ved flere lejligheder tidligere (se f.eks. Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (The Gambia v. Myanmar), Provisional Measures, Order of 23 January 2020, I.C.J. Reports 2020, p. 28, para. 77).

I den foreliggende sag finder Domstolen, efter at have overvejet betingelserne for de foreløbige foranstaltninger, som Sydafrika har anmodet om, og sagens omstændigheder, at de foranstaltninger, der skal angives, ikke behøver at være identiske med dem, der er anmodet om.

Domstolen finder, at Israel, med hensyn til den ovenfor beskrevne situation, i overensstemmelse med sine forpligtelser i henhold til folkedrabskonventionen, i forhold til palæstinensere i Gaza, skal træffe alle foranstaltninger, der står i dets magt, for at forhindre udførelsen af alle handlinger, der er omfattet af artikel II i denne konvention, især:

- (a) drab på medlemmer af gruppen;
- (b) at forårsage alvorlig legemlig eller psykisk skade på medlemmer af gruppen;
- (c) forsætligt at påføre gruppen livsbetingelser, der har til hensigt at medføre dens fysiske ødelæggelse helt eller delvist; og
- (d) at indføre foranstaltninger, der har til formål at forhindre fødsler inden for gruppen.

Domstolen minder om, at disse handlinger falder ind under

konventionens artikel II, når de begås med den hensigt helt eller delvist at ødelægge en gruppe som sådan (se præmis 44 ovenfor).

Domstolen mener endvidere, at Israel med øjeblikkelig virkning skal sikre, at dets militære styrker ikke begår nogen af de ovenfor beskrevne handlinger.

Domstolen er også af den opfattelse, at Israel skal træffe alle foranstaltninger, der står i dets magt, for at forhindre og straffe direkte og offentlig tilskyndelse til at begå folkedrab i forhold til medlemmer af den palæstinensiske gruppe i Gazastriben.

Domstolen mener endvidere, at Israel må tage øjeblikkelige og effektive skridt til at gøre det muligt at levere de nødvendige basale tjenester og humanitær bistand for at afhjælpe de ugunstige livsvilkår, som palæstinenserne i Gazastriben står over for.

Israel skal også træffe effektive foranstaltninger for at forhindre ødelæggelse og sikre bevarelse af bevismateriale i forbindelse med beskyldninger om handlinger inden for rammerne af artikel II og III i folkedrabskonventionen mod medlemmer af den palæstinensiske gruppe i Gazastriben.

Med hensyn til den foreløbige foranstaltning, krævet af Sydafrika, at Israel skal indsende en rapport til Domstolen om alle skridt, der er taget for at gennemføre dens kendelse, minder Domstolen om, at den har beføjelse, som afspejlet i artikel 78 i Domstolens regler, til at anmode parterne om at give oplysninger om ethvert spørgsmål, der er forbundet med gennemførelsen af enhver foreløbig foranstaltning, den har angivet. I betragtning af de specifikke midlertidige forholdsregler, den har besluttet at angive, finder Domstolen, at Israel skal forelægge en rapport for Domstolen om alle foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre denne kendelse inden for en måned fra datoen for denne kendelse. Den

således fremlagte rapport skal derefter meddeles Sydafrika, som skal have mulighed for at forelægge Domstolen sine kommentarer hertil.

Domstolen minder om, at dens kendelser om foreløbige forholdsregler i henhold til statuttens artikel 41 har bindende virkning og dermed skaber folkeretlige forpligtelser for enhver part, som de foreløbige forholdsregler er rettet til (anklager om folkedrab i henhold til konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab (Ukraine mod Den Russiske Føderation), foreløbige forholdsregler, kendelse af 16. marts 2022, I.C.J. Reports 2022 (I), s. 230, para. 84).

Domstolen bekræfter, at den afgørelse, der er truffet i den foreliggende sag, på ingen måde foregriber spørgsmålet om Domstolens kompetence til at behandle sagens realitet eller spørgsmål vedrørende ansøgningens tilstedelighed eller selve de foreliggende kendsgerninger. Den berører ikke den ret, som regeringerne for Den Sydafrikanske Republik og Staten Israel har til at fremføre argumenter vedrørende disse spørgsmål.

Domstolen finder det nødvendigt at understrege, at alle parter i konflikten i Gazastriben er bundet af den humanitære folkeret. Den er alvorligt bekymret over skæbnen for de gidsler, der blev bortført under angrebet i Israel den 7. oktober 2023 og siden da tilbageholdt af Hamas og andre væbnede grupper, og opfordrer til deres øjeblikkelige og betingelsesløse frigivelse.

Af disse grunde gør DOMSTOLEN, følgende foreløbige foranstaltninger gældende:

Med femten stemmer for og to imod,

Staten Israel skal, i overensstemmelse med sine forpligtelser i henhold til konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab i forhold til palæstinenserne i Gaza, træffe alle de foranstaltninger, der står i dens magt, for at forhindre udførelsen af alle handlinger, der er omfattet af artikel II i

denne konvention, navnlig:

drab på medlemmer af gruppen;

at forårsage alvorlig legemlig eller psykisk skade på medlemmer af gruppen;

forsætligt at påføre gruppen livsbetingelser, der er beregnet til at medføre dens fysiske ødelæggelse helt eller delvist, og

at indføre foranstaltninger, der har til formål at forhindre fødsler inden for gruppen;

FOR: Præsident Donoghue; vicepræsident Gevorgian; dommerne Tomka, Abraham, Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant; ad hoc-dommer Moseneke;

IMOD: dommer Sebutinde; dommer ad hoc Barak;

Med femten stemmer for og to imod,

Staten Israel skal med øjeblikkelig virkning sikre, at dens militær ikke begår nogen af de handlinger, der er beskrevet i punkt 1 ovenfor;

FOR: Præsident Donoghue; vicepræsident Gevorgian; dommerne Tomka, Abraham, Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant; ad hoc-dommer Moseneke;

IMOD: dommer Sebutinde; dommer ad hoc Barak;

Med seksten stemmer for og en imod,

Staten Israel skal træffe alle de foranstaltninger, der står i dens magt, for at forhindre og straffe direkte og offentlig tilskyndelse til at begå folkedrab i forhold til medlemmer af den palæstinensiske gruppe i Gazastriben;

FOR: Præsident Donoghue; vicepræsident Gevorgian; dommerne

Tomka, Abraham, Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant; ad hoc-dommerne Barak, Moseneke;

IMOD: Dommer Sebutinde;

Med seksten stemmer for og en imod,

Staten Israel skal træffe øjeblikkelige og effektive foranstaltninger for at muliggøre tilvejebringelse af presserende nødvendige basale tjenester og humanitær bistand for at afhjælpe de ugunstige livsvilkår, som palæstinenserne i Gazastriben står over for;

FOR: Præsident Donoghue; vicepræsident Gevorgian; dommerne Tomka, Abraham, Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant; ad hoc-dommerne Barak, Moseneke;

IMOD: Dommer Sebutinde;

Med femten stemmer for og to imod,

Staten Israel skal tage effektive skridt til at forhindre ødelæggelse og sikre bevarelse af bevismateriale i forbindelse med beskyldninger om handlinger omfattet af artikel II og III i konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab mod medlemmer af den palæstinensiske gruppe i Gazastriben;

FOR: Præsident Donoghue; vicepræsident Gevorgian; dommerne Tomka, Abraham, Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant; ad hoc-dommer Moseneke;

IMOD: dommer Sebutinde; dommer ad hoc Barak;

Med femten stemmer for og to imod,

Staten Israel skal forelægge Domstolen en rapport om alle foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre denne

kendelse, inden for en måned fra datoen for denne kendelse.

FOR: Præsident Donoghue; vicepræsident Gevorgian; dommerne Tomka, Abraham, Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant; dommer ad hoc Moseneke;

IMOD: dommer Sebutinde; dommer ad hoc Barak.

Udfærdiget på engelsk og fransk, idet den engelske tekst er autoritativ, i Fredspaladset, Haag, den seksogtyvende januar, to tusind og fireogtyve, i tre eksemplarer, hvoraf det ene vil blive anbragt i Domstolens arkiv, og de andre vil blive sendt til henholdsvis regeringen for Den Sydafrikanske Republik og regeringen for Staten Israel.

(Underskrevet) Joan E. DONOGHUE

Foto: ICJ

Der er en kraft i sandheden, som magt ikke kan modstå

Den 28. januar 2024

Den tidligere britiske ambassadør i Usbekistan, Craig Murray, påpegede i timerne efter Sydafrikas (og verdens) sejr ved Den Internationale Domstol (ICJ) den 26. januar, at "det bliver sværere" for det anglo-amerikanske etablissement at ignorere sandhedens magt, som under visse omstændigheder, som i Tyskland i 1989, kan vælte despoti ved at "banke falskhedens

tanker ud". Der er konsekvenser, som ubønhørligt kan følge af en befolkning og en verden, der er inspireret og vækket til at handle på vegne af den åbenbarede sandhed. I et interview med dommer Andrew Napolitano den 26. januar udtalte Murray:

"Joe Biden har tydeligvis problemer med centrale dele af sin egen demokratiske koalition, som er ekstremt utilfredse med at støtte folkedrab. Og denne (ICJ's) afgørelse vil i høj grad styrke deres position. Og vi må huske, at denne sag (om folkedrab), som ICJ nu har erklæret for sandsynlig, og som vil blive behandlet – havde Joe Biden erklæret for grundløs. Og han bliver nu modsagt af 15 af de mest erfarne dommere på planeten.

"Så det bliver sværere for USA. Men jeg er ikke i tvivl om, at det stadig vil blive nedstemt, i betragtning af Bidens fortid. Derefter vil det gå tilbage til Generalforsamlingen. Og selvom folk siger, at Generalforsamlingen ikke har nogen magt, skal det bemærkes, at en vigtig del af dagens dom (i ICJ) var oplæsning af en resolution fra Generalforsamlingen. I øvrigt har ICJ et meget tæt forhold til Generalforsamlingen. Generalforsamlingen beder jævnligt ICJ om udtalelser om sager, der er til behandling i Generalforsamlingen. Så det vil gå tilbage dertil, og der vil USA blive ydmyget. Nogle af deres europæiske allierede vil forlade dem, fordi folk begynder at bekymre sig om personligt ansvar for medvirken til folkedrab.

"Bare for at give et eksempel: Her i Storbritannien er folkedrabskonventionen indarbejdet i den nationale lovgivning, nærmere bestemt i loven om Den Internationale Straffedomstol fra 2001. Og medvirken til folkedrab er en lovovertrædelse her. Så hvis ICJ afgør, at der er tale om folkedrab, vil de der leverede våben til Israel, de der organiserede overvågningsflyvninger for at hjælpe Israel med at bombe Gaza, de der videregav efterretninger til Israel, og de ledende politikere, der godkendte alt dette – de er alle potentielt i fare for at blive anklaget for medvirken til folkedrab. Jeg er ret sikker på, at det vil være tilfældet i en lang række

lande. Så jeg tror, at dette har potentiale til at påvirke staters adfærd.”

To situationer, der nu udspiller sig i det sydvestlige Asien – og som begge højst sandsynligt er en form for gengældelse for ICJ's afgørelse den 26. januar til fordel for Sydafrikas begæring – kan på kort sigt afsløre institutionerne og den dybere politiske opbakning til Netanyahu-regeringens nuværende ubarmhjertige etniske udrensning af Gaza for verden. Ni nationer har pludselig meddelt, at de suspenderer finansieringen af FN's Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA). Dette agentur, som siden 1949 har været centralt for at opretholde hele sektorer af den palæstinensiske befolkning, og som allerede er blevet reduceret fra 13.000 til 3.000 ansatte, bliver de facto lukket ned, baseret på israelske påstande om, at “nogle af dets ansatte” måske var involveret i angrebet den 7. oktober. USA, Canada, Tyskland, Storbritannien, Schweiz, Finland, Italien og andre lande har skåret ned på hjælpen. Men FN's generalsekretær Guterres har påpeget, at: “Af de 12 involverede personer blev 9 straks identificeret og afskediget af UNRWA's generalkommissær, Philippe Lazzarini; en er bekræftet død, og identiteten på de to andre er ved at blive afklaret... Enhver FN-ansat, der er involveret i terrorhandlinger, vil blive holdt ansvarlig, herunder gennem strafferetlig forfølgelse.”

Så er der udtalelsen fra præsident Joe Biden om USA's intention om at reagere på drabet lørdag den 27. januar på tre amerikanske soldater i Jordan. “Mens vi stadig er ved at indsamle fakta om dette angreb, ved vi, at det blev udført af radikale Iran-støttede militante grupper, der opererer i Syrien og Irak... Og vær ikke i tvivl – vi vil stille alle de ansvarlige til regnskab på et tidspunkt og på en måde, som vi selv vælger.”

Fra Afghanistan til Ukraine til Gaza til Iran er “dårskabens march” af det døende angloamerikanske finansielle

etablissement i stigende grad målet for både hånden og indgriben fra dem der har valgt, som Sydafrika gjorde, at stå op for menneskeheden og har genopdaget sandhedens magt gennem det vellykkede sydafrikanske ICJ-initiativ. Dette omfatter i stigende grad kræfter i USA. Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), der leder efter historiske fortilfælde for USA's hovedkulds kurs mod afgrunden, sagde i deres VIPS-memorandum fra 25. januar, "Til Biden: Undgå en tredje verdenskrig:" "Den 13. juli 2023 sagde du, at Putin 'allerede har tabt krigen'..."

"Ukraine har tabt krigen, og det vil blive meget tydeligt i de kommende uger. Da der ikke er nogen udsigt til forhandlinger, kan intet mindre end atomvåben stoppe de russiske styrkers afmålte, men ubønhørlige fremmarch. Du har sagt, at du ønsker at undgå Tredje Verdenskrig. Det er, hvad atomvåben (inklusive 'mini'-atomvåben) ville betyde..."

"På dette historiske tidspunkt kan vi søge den visdom, som historikere kan tilbyde." Vi, og især Helga Zepp-LaRouche, er eftertrykkeligt enige.

Alle, det være sig VIPS-medlemmer, verdens lovgivere, gejstlige, ledere af institutioner, der varierer fra handelsforeninger til tænketanke, opfordres til at læse, studere og kritisere Zepp-LaRouches "Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur". Dette dokument er blevet til på baggrund af hendes omfattende studier af kardinal Nicholas af Cusas diplomati, forhandlingerne om den Westfalske Fredstraktat i 1644-48, udarbejdelsen af USA's uafhængighedserklæring og indledningen til USA's forfatning, samt de historiske studier af Friedrich Schiller, som Schiller Instituttet blev opkaldt efter for fyrre år siden. Digterhistorikeren Friedrich Schiller, hvis Historie om Trediveårskrigen, Hollands Oprør og andre studier, sammen med hans skuespil, har været grundlaget for Schiller Instituttets udenrigspolitiske forslag i fire årtier siden 1984, forstod bedre end nogen anden forskellen mellem magt og

styrke. Schiller belyste også, gennem sine breve "Om menneskets æstetiske uddannelse", hvordan den frihed, som alle mennesker hævder at ville have, kun kan opnås – også i regeringen – gennem en uddannelse af følelserne, der løfter den individuelle sjæl op i en tilstand af skønhed, hvorfra den aldrig vil trække sig tilbage. Denne uddannelse, formidlet gennem forskellige "udviklingsprojekter", er den metode, der må anvendes til at skabe politik. Det var ånden i denne æstetiske opdragelse af menneskeheden, der kom til udtryk i retssalen i Haag i den sydafrikanske delegations anklageskrift og dens etnisk forskelligartede, formidabelt kompetente juridiske team. Fredagens "skridt mod frihed" kan være "grænsen for tyrannens magt", såfremt vi vælger det.

Foto: UN Photo/ICJ-CIJ